

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 321

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52
29 grudnia 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	REZOLUCJE	
	Rada	
2009/C 321/01	Rezolucja Rady z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie wspólnego europejskiego podejścia do bezpieczeństwa sieci i informacji	1
<hr/>		
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2009/C 321/02	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE – Przypadki, wobec których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	5
2009/C 321/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.5719 – Oaktree/SGD) ⁽¹⁾	9

PL

Cena:
3 EUR

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2009/C 321/04	Kursy walutowe euro	10
2009/C 321/05	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej wydana na 432. posiedzeniu w dniu 14 września 2007 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/38.710 – Bitum Hiszpania	11
2009/C 321/06	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 28 września 2007 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/38710 – Bitum Hiszpania (2)	12
2009/C 321/07	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/38710 – Bitum Hiszpania (zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21)	13
2009/C 321/08	Streszczenie Decyzji Komisji z dnia 3 października 2007 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE (Sprawa COMP/38710 – Bitum Hiszpania) (Zgłoszona w dokumencie nr C(2007) 4441 wersja ostateczna)	15
2009/C 321/09	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE (przekształcenie) ⁽¹⁾ (Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)	18

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Rada

2009/C 321/10	Przedłużenie okresu ważności list laureatów	19
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

RADA

REZOLUCJA RADY

z dnia 18 grudnia 2009 r.

w sprawie wspólnego europejskiego podejścia do bezpieczeństwa sieci i informacji

(2009/C 321/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

I. MAJĄC NA UWADZE:

1. Komunikat Komisji z dnia 31 maja 2006 r. „Strategia na rzecz bezpiecznego społeczeństwa informacyjnego” przedstawiający proces „dialogu, partnerstwa i przejmowania inicjatywy” z udziałem państw członkowskich i zainteresowanych podmiotów z sektora prywatnego;
2. Komunikat Komisji z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej mający na celu poprawę ochrony takiej infrastruktury w UE oraz tworzący ramy regulacyjne dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej;
3. Dyrektywę Rady z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznania i wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony;
4. Rezolucję Rady z dnia 22 marca 2007 r. w sprawie strategii na rzecz bezpiecznego społeczeństwa informacyjnego w Europie;
5. Konkluzje Rady Europejskiej z dni 19–20 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej;
6. Komunikat Komisji z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej;

7. Toczącą się debatę, w tym odpowiednie konsultacje publiczne, w sprawie przyszłości Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) oraz jej roli w zakresie ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej;

8. Konkluzje prezydencji w sprawie ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej z konferencji ministerialnej w Tallinie w dniach 27–28 kwietnia 2009 r.;

9. Cele strategii lizbońskiej dotyczące konkurencyjności i wzrostu gospodarczego oraz prowadzone obecnie prace odnoszące się do przeglądu tej strategii;

10. Środki bezpieczeństwa zaproponowane w procesie przeglądu ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej;

11. Ze względu na efektywność przyszłej polityki w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji w niniejszej rezolucji zakłada się, iż nie ma jeszcze żadnych ustaleń dotyczących jakichkolwiek niezbędnych zmian rozporządzenia w sprawie agencji ENISA. Ponieważ Komisja zajmuje się obecnie przyszłością polityki bezpieczeństwa sieci i informacji, niniejsza rezolucja nie powinna wpływać na wyniki tego przeglądu, odnoszące się do wszelkich zmian rozporządzenia w sprawie agencji ENISA, przed ich opublikowaniem przez Komisję.

II. ODNOTOWUJĄC, ŻE:

1. Ze względu na znaczenie łączności, infrastruktury i usług elektronicznych jako podstawy działalności gospodarczej i społecznej, bezpieczeństwo sieci i informacji przyczynia się do istotnych wartości i celów w społeczeństwie, takich jak demokracja, prywatność, wzrost gospodarczy, swobodny przepływ myśli oraz stabilność gospodarcza i polityczna;

2. Systemy, infrastruktura i usługi informacyjno-komunikacyjne, w tym Internet, odgrywają istotną rolę w społeczeństwie, a zakłócenia ich działania mogą powodować ogromne szkody gospodarcze, co podkreśla znaczenie środków zmierzających do zwiększenia ochrony i odporności w celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania usług krytycznych;
 3. Incydenty zagrażające bezpieczeństwu mogą naruszać zaufanie użytkowników. Podczas gdy poważne zakłócenia działania sieci i systemów informatycznych mogłyby mieć znaczne skutki społeczno-gospodarcze, codzienne problemy i niedogodności również mogą podkopywać zaufanie społeczeństwa do technologii, sieci i usług;
 4. Kalejdoskop zagrożeń zmienia się i rozrasta, co nasila potrzebę zapewnienia użytkownikom końcowym, przedsiębiorstwom i administracji takiej infrastruktury łączności elektronicznej, która z założenia byłaby solidna i odporna, a także określenia właściwych zachęt dla usługodawców, by dokonali tego bez zbędnych opóźnień;
 5. Istnieje potrzeba zwiększenia bezpieczeństwa sieci i informacji oraz uwzględniania tego zagadnienia we wszystkich dziedzinach polityki i sektorach społecznych, a także stawienia czoła wyzwaniu, jakim jest zapewnienie wystarczających umiejętności za pomocą działań krajowych i europejskich oraz kampanii uświadamiających wśród użytkowników technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK);
 6. Urzeczywistnienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymagać będzie ponadgranicznej współpracy właścicieli sieci i usługodawców, jako że potencjalne zakłócenia w jednym państwie członkowskim mogą również oddziaływać na inne państwa członkowskie i całą UE;
 7. Nowe schematy użytkowania, takie jak „cloud computing” czy oprogramowanie jako usługa, dodatkowo zwiększają znaczenie bezpieczeństwa sieci i informacji;
 8. Bezpieczeństwo sieci i informacji służy celowi wszystkich zainteresowanych stron, we wszystkich sektorach społeczeństwa, by móc zaufać systemom informatycznym, w związku z czym potrzebne jest podejście międzysektorowe i transgraniczne;
 9. Wraz z rosnącym wykorzystaniem TIK w społeczeństwie bezpieczeństwo sieci i informacji staje się niezbędnym warunkiem niezawodnego i bezpiecznego świadczenia usług publicznych, takich jak e-administracja;
 10. Agencja ENISA może wykorzystać ważną rolę, jaką odgrywa już w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji.
- III. PODKREŚLA, ŻE:
1. Potrzeba wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w UE w celu wspierania:
 - a) swobód i praw obywatelskich, w tym prawa do prywatności;
 - b) społeczeństwa efektywnego pod względem jakości przetwarzania informacji;
 - c) zyskowności oraz rozwoju handlu i przemysłu;
 - d) zaufania obywateli i organizacji do przetwarzania informacji i systemów TIK;
 2. Sektor TIK jest nieodzowny dla większości sektorów społeczeństwa, co czyni bezpieczeństwo sieci i informacji wspólnym zadaniem wszystkich zainteresowanych stron, w tym operatorów, usługodawców, producentów sprzętu i oprogramowania, użytkowników końcowych, organów publicznych i rządów krajowych.
- IV. UZNAJE:
1. Znaczenie aktywnej i posiadającej odpowiednią wiedzę europejskiej społeczności bezpieczeństwa sieci i informacji, która przyczynia się do ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi a sektorem prywatnym;
 2. Korzyści płynące ze zharmonizowanego stosowania, w odpowiednich przypadkach, międzynarodowych standardów bezpieczeństwa w całej UE na potrzeby bezpieczeństwa sieci i informacji;
 3. Potrzebę wspólnego europejskiego podejścia do bezpieczeństwa sieci i informacji na arenie międzynarodowej, ponieważ mamy do czynienia z wyzwaniem o zasięgu globalnym;
 4. Znaczenie dla państw członkowskich i instytucji UE, jakie ma dostępność rzetelnych danych statystycznych na temat stanu bezpieczeństwa sieci i informacji w Europie;
 5. Potrzebę większej świadomości oraz narzędzi zarządzania ryzykiem dla wszystkich zainteresowanych stron;
 6. Znaczenie wzmoczonych wysiłków wśród państw członkowskich w celu podnoszenia świadomości, wymiany sprawdzonych rozwiązań oraz opracowywania wytycznych dla państw członkowskich;

7. Znaczenie modeli z udziałem wielu zainteresowanych stron, takich jak partnerstwa publiczno-prywatne (PPP), opartych na długookresowym działaniu oddolnym w celu ograniczenia określonych zagrożeń w przypadkach, gdy tego rodzaju podejście przynosi wartość dodaną, przyczyniając się do zapewnienia wysokiego poziomu odporności sieci;
8. Kluczową rolę, jaką odgrywają usługodawcy w zapewnianiu społeczeństwu solidnej i odpornej infrastruktury łączności elektronicznej;
9. Przydatność organizowanych w Europie ćwiczeń w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji, które mogą być wartościową lekcją dla operatorów sieci, usługodawców i administracji;
10. Że krajowe lub rządowe zespoły ds. reagowania kryzysowego w dziedzinie informatycznej (ang. „Computer Emergency Response Team”, CERT) bądź inne mechanizmy reagowania wobec zagrożeń i eliminowania słabych punktów mogą przyczynić się do zapewnienia wysokiego poziomu odporności oraz zdolności do przetrwania i wyeliminowania zakłóceń w działaniu sieci i systemów informatycznych;
11. Znaczenie analizy strategicznych skutków, zagrożeń i perspektyw dla instytucji UE związanych ze stworzeniem CERT oraz znaczenie rozważenia możliwej przyszłej roli agencji ENISA w tym zakresie;
12. Dotychczasowe osiągnięcia agencji ENISA w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji oraz potrzebę dalszego rozwoju tej agencji, by uczynić z niej efektywny organ zapewniający wyraźne korzyści w dziedzinie europejskiego bezpieczeństwa sieci i informacji.

V. PODKREŚLA, ŻE:

1. Rozszerzona, całościowa europejska strategia bezpieczeństwa sieci i informacji, z wyraźnym rozgraniczeniem obowiązków Komisji Europejskiej, państw członkowskich i agencji ENISA, ma kluczowe znaczenie dla tego, by stawić czoła aktualnym i przyszłym wyzwaniom;
2. Po przeprowadzeniu odpowiednich konsultacji i analiz należy rozważyć w procesie legislacyjnym kwestię modernizacji i wzmocnienia agencji ENISA, której mandat byłby elastyczny i przewidywałby nadzór ze strony państw członkowskich oraz Komisji, a także efektywną rolę przedstawicieli zainteresowanych stron z sektora prywatnego. Mandat agencji ENISA powinien uwzględniać ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej oraz pozostać w zgodzie z ambitnymi zamierzeniami określonymi w strategii lizbońskiej oraz celami w zakresie badań, innowacji, konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i zapewniania zaufania;
3. Agencja ENISA mogłaby wspierać Komisję i państwa członkowskie w rozwijaniu i wdrażaniu polityki, w szczególności poprzez wypełnianie luki między światem technologii a światem polityki, oraz powinna współpracować ściśle z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami, by ich działania były odpowiednio dostosowane do priorytetów UE;
4. Agencja ENISA, działająca na podstawie zmienionego mandatu, powinna pełnić rolę unijnego ośrodka wiedzy specjalistycznej w sprawach związanych z bezpieczeństwem sieci i informacji w UE. W związku z tym instytucje europejskie powinny występować do niej o opinię oraz uwzględniać tę opinię przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych mających potencjalny wpływ na tę dziedzinę;
5. Na wniosek państw członkowskich agencja ENISA mogłaby również wspierać je w rozbudowie ich własnego potencjału w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji oraz poprawie ich umiejętności radzenia sobie z incydentami zagrażającymi bezpieczeństwu.

VI. ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE DO:

1. Kontynuowania prac mających na celu zwiększanie zaufania użytkowników końcowych do TIK poprzez kampanie uświadamiające;
2. Organizowania krajowych ćwiczeń lub udziału w regularnych europejskich ćwiczeniach w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji, odnotowując potrzebę szeroko zakrojonego planowania ze względu na złożoność tej kwestii oraz zaangażowanie sektora prywatnego. Na wniosek państw członkowskich agencja ENISA mogłaby wspierać państwa członkowskie w tym zakresie. Przedmiot oraz geograficzny zasięg takich ćwiczeń powinny z czasem naturalnie ewoluować oraz powinny opierać się na rozpoznanych zagrożeniach;
3. Stworzenia zespołów ds. reagowania kryzysowego w dziedzinie informatycznej (CERT) w państwach członkowskich, które nie dysponują jeszcze takimi strukturami, oraz do zacieśnienia współpracy między krajowymi CERT na szczeblu europejskim. Agencja ENISA mogłaby wspierać państwa członkowskie w tym zakresie;
4. Wzmocnienia wysiłków w dziedzinie programów kształcenia, szkolenia i badań dotyczących bezpieczeństwa sieci i informacji, aby zapewnić dostępność w UE niezbędnych umiejętności technicznych i profesjonalnej kadry, jak również aby podnieść poziom profesjonalizmu osób działających w tej dziedzinie;
5. Podejmowania wspólnych działań w wypadku incydentów o charakterze transgranicznym oraz rozwijania możliwości takiego współdziałania, co wymaga wzmocnienia dialogu między właściwymi decydentami, zwłaszcza w kwestiach dotyczących poufności.

VII. ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY:

1. W stosownych przypadkach wspierała państwa członkowskie we wdrażaniu niniejszej rezolucji;
2. Regularnie informowała Parlament Europejski i Radę o inicjatywach podejmowanych na szczeblu UE dotyczących bezpieczeństwa sieci i informacji;
3. We współpracy z agencją ENISA inicjowała kampanie uświadamiające społeczeństwo europejskie oraz podmioty prywatne o znaczeniu odpowiedniego zarządzania ryzykiem w odniesieniu do bezpieczeństwa sieci i informacji;
4. Kontynuowała, we współpracy z państwami członkowskimi, działania zmierzające do określenia zachęt dla operatorów infrastruktury łączności elektronicznej, by infrastruktura oferowana przez nich użytkownikom końcowym, przedsiębiorstwom i administracji była z założenia solidna i odporna;
5. We współpracy z państwami członkowskimi opracowała metody, które umożliwią ocenę porównawczą na szczeblu UE społeczno-gospodarczych skutków incydentów oraz efektywności środków zapobiegawczych;
6. Zachęcała do stosowania i rozwoju modeli z udziałem wielu zainteresowanych stron, które to modele powinny cechować się wyraźną wartością dodaną z korzyścią dla użytkowników końcowych oraz przemysłu;
7. Przygotowała całościową strategię bezpieczeństwa sieci i informacji, w tym ⁽¹⁾ propozycje dotyczące wzmocnionego i elastycznego mandatu agencji ENISA, jak również wzmocnionego nadzoru ze strony państw członkowskich i Komisji;
8. Przeprowadziła, we współpracy z państwami członkowskimi, analizę dotyczącą zespołów ds. reagowania kryzysowego w dziedzinie informatycznej (CERT), tak aby określić, w których obszarach wymagana jest dalsza współpraca;

9. Nadal badała możliwości wypracowania wspólnego lub wzajemnie zgodnego podejścia instytucji UE do zamówień dotyczących bezpiecznych systemów i usług TIK.

VIII. WZYWA AGENCJĘ ENISA DO:

1. Dalszego aktywnego wspierania państw członkowskich, Komisji Europejskiej i innych właściwych zainteresowanych stron we wdrażaniu europejskiej polityki bezpieczeństwa sieci i informacji oraz w realizacji planu działania w sprawie ochrony krytycznej infrastruktury informacyjnej;
2. Współpracy z państwami członkowskimi, Komisją i urzędami statystycznymi nad stworzeniem ram regulacyjnych dotyczących danych statystycznych na temat stanu bezpieczeństwa sieci i informacji w Europie.

IX. ZACHĘCA ZAINTERESOWANE STRONY DO:

1. Wzmocnienia wysiłków zmierzających do podniesienia poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji, w szczególności poprzez zapewnianie niezawodnych, godnych zaufania i łatwych w użyciu produktów i usług;
2. Należytego informowania użytkowników o zagrożeniach bezpieczeństwa związanych z produktami i usługami oraz o możliwych sposobach ochrony przed takimi zagrożeniami;
3. Podjęcia wszelkich właściwych środków technicznych i organizacyjnych w celu zagwarantowania ciągłości funkcjonowania, integralności i poufności sieci i usług łączności elektronicznej;
4. Dalszych prac normalizacyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa sieci i informacji w celu znalezienia zharmonizowanych i współdziałających ze sobą rozwiązań;
5. Udziału wraz z państwami członkowskimi w ćwiczeniach mających zapewnić odpowiednią gotowość na wypadek stanów zagrożenia.

⁽¹⁾ Komisja sugeruje, by dodać tutaj słowa „być może”.

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, wobec których Komisja nie wnosi sprzeciwu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 321/02)

Data przyjęcia decyzji	30.10.2009
Numer środka pomocy państwa	N 370/09
Państwo członkowskie	Finlandia
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	St1 Oy: lle myönnetty biopolttoainetta koskeva verovapautus/Befrielse från accis på biobränsle som beviljats St1 Ab
Podstawa prawna	Valtiovarainministeriön päätös N:o 27/502/2008 valmistevoetuslain 50 pykälän nojalla tehtyyn huojennushakemukseen/Finansministeriets beslut Nr 27/502/2008 om ansökan om undantag från skatteplikt enligt avdelning 50 i lagen om accis
Rodzaj środka pomocy	Pomoc indywidualna
Cel pomocy	Ochrona środowiska
Forma pomocy	Ulga podatkowa
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 2,69 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	1.4.2009–31.3.2011
Sektory gospodarki	Energia
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Valtiovarainministeriö PL 28 FI-00023 Valtioneuvosto SUOMI/FINLAND
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	26.10.2009
Numer środka pomocy państwa	N 522/09
Państwo członkowskie	Austria
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Verlängerung von N 75/07 — „Haftungsregelung für die Umstrukturierung von KMU in Österreich“
Podstawa prawna	Übernahme von Haftungen für die Tourismus- und Freizeitwirtschaft
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Restrukturyzacja przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Gwarancja
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 4 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 12 mln EUR
Intensywność pomocy	Środek nie stanowi pomocy
Czas trwania	10.10.2009–9.10.2012
Sektory gospodarki	Hotelarstwo i gastronomia (turystyka), Działalność usługowa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Österreichische Hotel- und Tourismusbank Gesellschaft m.b.H. Parkring 12 a 1011 Wien ÖSTERREICH
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	13.11.2009
Numer środka pomocy państwa	N 523/09
Państwo członkowskie	Litwa
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Amendment to Temporary Framework measure 'Limited amounts of compatible aid' (N 272/09)
Podstawa prawna	Rural Development Programme for Lithuania 2007-2013
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na zaradzenie poważnym zaburzeniom gospodarki
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 345 808 974 LTL
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	Do 31.12.2010

Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministry of Agriculture of the Republic of Lithuania Gedimino av. 19 LT-01103 Vilnius LIETUVA/LITHUANIA
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	17.11.2009
Numer środka pomocy państwa	N 534/09
Państwo członkowskie	Austria
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Förderung von Maßnahmen der Umstrukturierung bei kleinen und mittleren Unternehmungen
Podstawa prawna	Spezielle Richtlinien für die Förderung von Umstrukturierung von Unternehmen in Schwierigkeiten
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Restrukturyzacja przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Dotacja na spłatę oprocentowania, Gwarancja, Pożyczka uprzywilejowana
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 1,2 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 3,6 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	10.10.2009–9.10.2012
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Niederösterreich
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

Data przyjęcia decyzji	17.11.2009
Numer środka pomocy państwa	N 548/09
Numer środka pomocy państwa	Austria
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Richtlinie für Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen für KMU in Burgenland

Podstawa prawna	Richtlinien des Landes Burgenlandes über die Gewährung von Rettungs- und Umstrukturierungsbeihilfen an kleine und mittlere Unternehmen
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Ratowanie przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, Restrukturyzacja przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji
Forma pomocy	Gwarancja, Pożyczka uprzywilejowana, Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy 1 mln EUR Całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu 3 mln EUR
Intensywność pomocy	—
Czas trwania	10.10.2009–9.10.2012
Sektory gospodarki	Wszystkie sektory
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Wirtschaftsservice Burgenland AG Technologiezentrum 7000 Eisenstadt ÖSTERREICH
Inne informacje	—

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:
http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_pl.htm

—————

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.5719 – Oaktree/SGD)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/C 321/03)

W dniu 17 grudnia 2009 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
 - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32009M5719 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>).
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

28 grudnia 2009 r.

(2009/C 321/04)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4405	AUD	Dolar australijski	1,6222
JPY	Jen	131,86	CAD	Dolar kanadyjski	1,5069
DKK	Korona duńska	7,4429	HKD	Dolar hong kong	11,1713
GBP	Funt szterling	0,90143	NZD	Dolar nowozelandzki	2,0312
SEK	Korona szwedzka	10,3965	SGD	Dolar singapurski	2,0256
CHF	Frank szwajcarski	1,4888	KRW	Won	1 682,66
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,8203
NOK	Korona norweska	8,3440	CNY	Yuan renminbi	9,8386
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3140
CZK	Korona czeska	26,418	IDR	Rupia indonezyjska	13 615,30
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,9409
HUF	Forint węgierski	273,30	PHP	Peso filipińskie	66,735
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	42,7550
LVL	Łat łotewski	0,7085	THB	Bat tajlandzki	48,103
PLN	Złoty polski	4,1610	BRL	Real	2,4994
RON	Lej rumuński	4,2020	MXN	Peso meksykańskie	18,4989
TRY	Lir turecki	2,1777	INR	Rupia indyjska	67,0850

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominującej
wydana na 432. posiedzeniu w dniu 14 września 2007 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/38.710 – Bitum Hiszpania**

(2009/C 321/05)

1. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną stanu faktycznego, zgodnie z którą mamy do czynienia z porozumieniem lub praktyką uzgodnioną w rozumieniu art. 81 Traktatu WE.
 2. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną produktu oraz obszaru geograficznego, na które kartel wywierał wpływ.
 3. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z opinią Komisji Europejskiej, że kartel powoduje pojedyncze i ciągłe naruszenie przepisów.
 4. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z opinią Komisji Europejskiej, że porozumienie lub praktyka uzgodniona pomiędzy dostawcami bitumu w Hiszpanii mogły mieć odczuwalny wpływ na handel między państwami członkowskimi.
 5. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną, zgodnie z którą przedsiębiorstwa Repsol i Cepsa odgrywały w kartelu wiodącą rolę.
 6. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną, zgodnie z którą udział w kartelu przedsiębiorstw Nynäs i Petrogal był pod pewnymi względami mniejszy.
 7. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną dotyczącą wniosków złożonych zgodnie z obwieszczeniem w sprawie łagodzenia kar z 2002 r.
 8. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z opinią Komisji Europejskiej co do adresatów projektu decyzji, w szczególności w kwestii przypisania odpowiedzialności spółkom dominującym tych grup.
 9. Członkowie Komitetu Doradczego zalecają publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 28 września 2007 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/38710 – Bitum Hiszpania (2)**

Sprawozdawca: **Łotwa**

(2009/C 321/06)

1. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją w sprawie podstawowej wysokości grzywien.
 2. Członkowie Komitetu Doradczego podzielają stanowisko Komisji, że należy zwiększyć kwotę podstawową w celu uzyskania wystarczającego skutku odstraszającego.
 3. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją w sprawie podwyższenia podstawowej wysokości grzywien z uwagi na okoliczności obciążające.
 4. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją w sprawie zmniejszenia podstawowej wysokości grzywien z uwagi na okoliczności łagodzące.
 5. Członkowie Komitetu Doradczego podzielają stanowisko Komisji, że należy obniżyć grzywny na podstawie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2002 r.
 6. Członkowie Komitetu Doradczego zgadzają się z Komisją w sprawie ostatecznej wysokości grzywien.
 7. Członkowie Komitetu Doradczego zalecają publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/38710 – Bitum Hiszpania

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21)

(2009/C 321/07)

Projekt decyzji w wyżej wymienionej sprawie stwarza podstawy do następujących uwag:

Postępowanie zostało wszczęte w następstwie wniosku o zwolnienie z grzywny, jaki przedsiębiorstwo BP złożyło dnia 20 czerwca 2002 r. na mocy obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli („obwieszczenie w sprawie łagodzenia kar”⁽¹⁾). Wniosek dotyczył domniemanego zachowania antykonkurencyjnego w sektorze bitumicznym w Niderlandach, Belgii i Hiszpanii⁽²⁾. Dnia 19 lipca 2002 r. Komisja przyznała BP warunkowe złagodzenie kary.

W dniach 1 i 2 października 2002 r. przeprowadzono niezapowiedziane kontrole w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw: BP España SA, Composán Construcción SA, Nynäs Petróleó SA, Petrogal Española SA, Petrogal SA, Galp Energia, SGPS SA, Productos Asfálticos SA, Probisa Tecnología y Construcción SA oraz Repsol YFP Lubricantes y Especialidades SA.

Następnie przedsiębiorstwa Repsol i Proas złożyły wnioski o złagodzenie kary na mocy obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar, a właściwe służby Komisji, pismami z dnia [...] ⁽³⁾, powiadomiły je o swoim zamiarze zmniejszenia ich grzywien w granicach przewidzianych w pkt 23 obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar.

Dnia 22 sierpnia 2006 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń skierowane do 13 podmiotów prawnych należących do pięciu różnych przedsiębiorstw (Repsol, Proas, BP, Nynäs i Petrogal). W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja wstępnie przyjęła, że co najmniej od dnia 1 marca 1991 r. do co najmniej dnia 1 października 2002 r. wymienione przedsiębiorstwa brały udział w pojedynczym, złożonym i ciągłym naruszeniu postanowień art. 81 ust. 1 Traktatu WE oraz oświadczyła, że zamierza przyjąć decyzję stwierdzającą naruszenie i nałożyć grzywny. Zdaniem Komisji strony porozumiały się co do udziałów w rynku, wielkości sprzedaży i przydziału klientów, wymieniały poufne informacje o rynkach, stworzyły mechanizmy kompensat oraz uzgadniały ceny. Kartel działał na terenie Hiszpanii z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich. Ponadto w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń Komisja stwierdziła wstępnie, że przedsiębiorstwo BP nie wypełniło zobowiązań wynikających z obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar, oraz że dopiero w ostatecznej decyzji stwierdzi, czy przyzna mu zwolnienie z grzywny.

Przedsiębiorstwa Proas, Petrogal i Nynäs wystąpiły z wnioskami o odroczenie terminu nadsyłania odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Wnioski przedsiębiorstw Proas i Nynäs zostały częściowo uwzględnione, jednak wniosek Petrogalu został odrzucony jako niewłaściwie uzasadniony. Wszystkie strony udzieliły odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

Dokumentacja sprawy została udostępniona adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń na płycie CD-ROM. Oświadczenia ustne oraz dokumenty przedłożone Komisji zgodnie z obwieszczeniem w sprawie łagodzenia kar udostępniono w siedzibie Komisji.

Przedsiębiorstwa Petrogal i Nynäs wystąpiły z wnioskiem o wgląd w dokumenty niedostępne, dotyczące podobnych/sąsiadujących produktów lub innych rynków geograficznych, które nie były przedmiotem zastrzeżeń podniesionych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.

Dostęp do dokumentacji jest moim zdaniem narzędziem zapewniającym pełne przestrzeganie praw stron do obrony i w związku z tym może dotyczyć jedynie informacji mających związek z prawnymi aspektami sprawy i faktami zawartymi w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, na którym Komisja opiera swoje zastrzeżenia. Po zbadaniu wniosków przedsiębiorstw Petrogal i Nynäs uznałem, że dokumenty będące ich przedmiotem nie miały obiektywnego związku z zarzutami dotyczącymi aspektów prawnych i faktów zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W związku z tym dostęp do tych dokumentów nie był konieczny do właściwego wykonania prawa wspomnianych przedsiębiorstw do obrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 19.2.2002, s. 3.

⁽²⁾ Początkowo zgłoszone domniemane zachowania antykonkurencyjne były przedmiotem jednego postępowania. W trakcie jego trwania okazało się jednak, że zachowania w trzech państwach członkowskich nie były ze sobą w żaden obiektywny sposób powiązane i postępowanie podzielono na trzy odrębne sprawy.

⁽³⁾ 2.8.2006 (sprostowanie – 9.6.2009).

Przedsiębiorstwo Nynäs miało również zastrzeżenia do praktycznej organizacji dostępu do dokumentacji w siedzibie Komisji, twierdząc, że utrudniała ona właściwe wykonanie prawa do obrony. W szczególności przedsiębiorstwo Nynäs twierdziło, że stenogramy przesłuchań były niedokładne, niekompletne i tym samym niewiarygodne.

W piśmie z dnia 31 października 2006 r. poinformowałem przedsiębiorstwo Nynäs, że moim zdaniem dostęp w siedzibie Komisji do dokumentów poufnych przedłożonych przez przedsiębiorstwa wnioskujące o złagodzenie kary zorganizowano tak, aby chronić uzasadnione interesy tych przedsiębiorstw, jednocześnie gwarantując przedsiębiorstwu Nynäs prawo do złożenia wyjaśnień. W odniesieniu do kwestii niedokładnych stenogramów przesłuchań pragnę podkreślić, że w późniejszym terminie przedsiębiorstwu Nynäs umożliwiono dostęp do oryginalnych nagrań, tak więc kwestię tę rozwiązano z zachowaniem należytego przebiegu postępowania. Tym samym uznałem, że organizacja dostępu do dokumentacji nie stanęła na przeszkodzie właściwemu wykonaniu prawa przedsiębiorstwa Nynäs do obrony.

Zgodnie z art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 na wniosek stron w dniu 12 grudnia 2006 r. zorganizowano spotkanie wyjaśniające. Z wyjątkiem przedsiębiorstw Cepsa, Repsol YFP S.A. i Repsol Petróleo S.A. uczestniczyli w nim wszyscy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

W następstwie pisemnych odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń oraz wyjaśnień złożonych podczas spotkania wyjaśniającego określony w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń okres uczestnictwa Petrogalu w opisywanym naruszeniu został skrócony. Ponadto, w związku z przedstawieniem przez przedsiębiorstwo BP dalszych dokumentów w odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, Komisja uznała, że przedsiębiorstwo to spełniło wszystkie warunki wynikające z obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar i w związku z tym przysługuje mu zwolnienie z wszelkich grzywien, jakie w przeciwnym wypadku zostałyby na nie nałożone.

Uważam, że niniejszy projekt decyzji obejmuje jedynie zastrzeżenia, w odniesieniu do których stronom zapewniono możliwość przedstawienia swoich poglądów.

Uważam, że w niniejszej sprawie prawo wszystkich stron postępowania do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 20 września 2007 r.

Serge DURANDE

Streszczenie Decyzji Komisji
z dnia 3 października 2007 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE
(Sprawa COMP/38710 – Bitum Hiszpania)

(Zgłoszona w dokumencie nr C(2007) 4441 wersja ostateczna)

(Jedynie teksty w językach angielskim i hiszpańskim są autentyczne)

(2009/C 321/08)

Dnia 3 października 2007 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 81 Traktatu WE. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych. Pełen tekst omawianej decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności w autentycznych wersjach językowych postępowania dostępny będzie na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod adresem:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

1. WPROWADZENIE

- (1) Na mocy niniejszej decyzji nakłada się grzywnę na pięć przedsiębiorstw za naruszenie postanowień art. 81 Traktatu. W latach 1991–2002 przedsiębiorstwa te wzięły udział w porozumieniu dotyczącym podziału rynku oraz uzgodnień w zakresie cen bitumu penetracyjnego na rynku hiszpańskim.

2. OPIS SPRAWY

2.1. Krótki opis naruszenia

- (2) Decyzja dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia postanowień art. 81 Traktatu polegającego na uzgodnieniach dotyczących podziału rynku i uzgodnieniach cenowych w odniesieniu do rynku bitumu penetracyjnego. Sam charakter naruszenia sprawia, że stanowi ono jeden z najcięższych rodzajów naruszenia postanowień art. 81 Traktatu.
- (3) Naruszenie rozpoczęło się w marcu 1991 r. i trwało przynajmniej do października 2002 r. Miało miejsce na terenie Hiszpanii (z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich).
- (4) Wartość hiszpańskiego rynku bitumu penetracyjnego w 2001 r., ostatnim pełnym roku trwania naruszenia, wynosiła około 286 mln EUR.
- (5) Przedsiębiorstwa, których dotyczy przedmiotowa decyzja (pięć przedsiębiorstw oraz 13 podmiotów prawnych) to Repsol, Proas-Cepsa, British Petroleum („BP”), Nynäs oraz Petrogal-Galp. W trakcie trwania naruszenia wymienione przedsiębiorstwa kontrolowały wspólnie ponad 90 % hiszpańskiego rynku bitumu penetracyjnego.
- (6) Bitum jest produktem ubocznym procesu destylacji ropy naftowej. Około 85 % produkowanego w UE bitumu wykorzystywane jest do budowy dróg jako środek spajający przy produkcji asfaltu, gdzie bitum używany jest do spajania kruszywa. Pozostałe 15 % używane jest w innych obszarach budownictwa, np. w zastosowaniach przemysłowych,

takich jak pokrycia dachowe. Około 80 % bitumu używanego do budowy dróg nie jest poddawane dalszej obróbce: jest to tzw. bitum penetracyjny. Pozostałe 20 % bitumu wykorzystywane do budowy dróg to bitum poddawany dalszej obróbce: są to emulsje bitumiczne oraz bitum zmodyfikowany. Decyzja Komisji dotyczy bitumu penetracyjnego, to jest niemodyfikowanego bitumu używanego do budowy dróg.

- (7) Adresaci niniejszej decyzji uczestniczyli w różnym zakresie w działalności kartelu, w ramach którego:
- porozumiano się co do udziałów w rynku,
 - na podstawie udziałów w rynku dokonano podziału wielkości sprzedaży i liczby klientów dla każdego z uczestników porozumienia,
 - monitorowano realizację porozumienia w zakresie podziału rynku i klientów, w tym celu wymieniano też poufne informacje o rynku,
 - stworzono mechanizm kompensacyjny korygujący odchylenia od ustaleń dotyczących podziału rynku i klientów,
 - decydowano o zmianie cen bitumu oraz uzgadniano moment wprowadzenia nowych cen.
- (8) Działania podejmowane w zakresie koordynacji cen miały wspierać ustalenia dotyczące podziału rynku, ponieważ zapewniały, że różnice pomiędzy cenami oferowanymi przez poszczególnych dostawców nie zaburzą porządku w zakresie uzgodnionego podziału wielkości sprzedaży i liczby klientów.
- (9) Rozmowy na temat podziału rynku oraz zmian cen toczyły się wokół tzw. „asfaltowego stołu” w czasie dwu- lub wielostronnych spotkań uczestników kartelu.
- (10) Rozmowy na temat podziału rynku prowadzone były co roku, aby oszacować i podzielić rynek na kolejny rok. Dokument, który pod koniec rocznych negocjacji przy „asfaltowym stole” przedstawiał porozumienie w zakresie podziału rynku oraz podział wielkości sprzedaży i liczby klientów, nazywany był „PTT” lub „Petete”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

(11) Zmiany cen oraz moment ich wprowadzenia uzgadniane były zwykle przez przedsiębiorstwa Repsol i Proas, które informowały następnie pozostałych uczestników działań kartelu o podjętych decyzjach.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia

(12) Adresatami decyzji są niżej wymienione spółki, które uczestniczyły w naruszeniu w następujących okresach:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A. (Ryleasa):	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
Repsol Petróleo S.A.:	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
Repsol YPF S.A.:	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
Productos Asfálticos S.A. (Proas):	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
Compañía Española de Petróleos S.A. (CEPSA):	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
BP Oil España S.A.:	1 sierpnia 1991 r. – 20 czerwca 2002 r.
BP España S.A.:	1 sierpnia 1991 r. – 20 czerwca 2002 r.
BP plc:	1 sierpnia 1991 r. – 20 czerwca 2002 r.
Nynäs Petróleo S.A.:	1 marca 1991 r. – 1 października 2002 r.
AB Nynäs Petroleum:	22 maja 1991 r. – 1 października 2002 r.
Galp Energia España S.A.:	31 stycznia 1995 r. – 1 października 2002 r.
Petróleos de Portugal S.A.:	31 stycznia 1995 r. – 1 października 2002 r.
Galp Energia, SGPS, S.A.:	22 kwietnia 1999 r. – 1 października 2002 r.

2.3. Środki zaradcze

2.3.1. Podstawowa kwota grzywny

2.3.1.1. Waga naruszenia

(13) Zasięg naruszenia ograniczony jest do jednego państwa członkowskiego, które jednak stanowi istotną część wewnętrznego rynku. Mimo iż nie jest możliwe, by zmierzyć rzeczywisty wpływ naruszenia na rynek, z uwagi na jego charakter zostało ono uznane za bardzo poważne.

2.3.1.2. Zróźnicowane traktowanie

(14) Z uwagi na różnice w wielkości obrotów osiąganych przez poszczególnych uczestników kartelu na hiszpańskim rynku bitumu przedsiębiorstwa podzielono na grupy, które potraktowano odmiennie, aby uwzględnić indywidualną siłę ekonomiczną poszczególnych przedsiębiorstw w zakresie zakłócania konkurencji.

(15) W tym celu przedsiębiorstwa zaklasyfikowano do trzech kategorii, w zależności od ich udziału w rynku bitumu (w oparciu o wartość sprzedaży) w Hiszpanii w 2001 r., ostatnim pełnym roku trwania naruszenia.

2.3.1.3. Wystarczający skutek odstraszający

(16) Aby określić wysokość grzywny na poziomie zapewniającym, że będzie miała ona wystarczający skutek odstraszający, zastosowano mnożnik w odniesieniu do grzywnien nałożonych na BP (1,8) oraz Repsol (1,2), z uwagi na ogólną wielkość tych przedsiębiorstw.

2.3.1.4. Czas trwania pomocy

(17) Grzywnę zwiększono o odpowiedni procent jej wartości, w zależności od tego, jak długo opisane powyżej podmioty prawne uczestniczyły w naruszeniu przepisów.

2.3.2. Okoliczności obciążające: znaczenie lidera

(18) Przedsiębiorstwa Repsol i Proas stanowiły znaczącą siłę napędową działań kartelu i działały w charakterze liderów. Uzasadnia to zwiększenie podstawowej kwoty grzywny o 30 % w przypadku obu przedsiębiorstw, ponieważ stały one na czele kartelu.

2.3.3. Okoliczności łagodzące: ograniczone zaangażowanie w określone aspekty naruszenia

(19) Nynäs i Petrogal powołały się na okoliczności łagodzące, twierdząc, że ich rola w naruszeniu była całkowicie bierna i ograniczała się do podążania za liderem. W niniejszej decyzji twierdzenia te odrzucono, ponieważ w rzeczywistości obie firmy co roku uczestniczyły w rozmowach na temat podziału rynku na kolejny rok. Niemniej jednak w decyzji uwzględniono, że udział przedsiębiorstw Nynäs i Petrogal w odniesieniu do określonych aspektów naruszenia, a konkretnie mechanizmu monitorowania i mechanizmu kompensacyjnego, jak również działań w zakresie uzgadniania cen, miały mniej regularny i aktywny charakter niż miało to miejsce w przypadku pozostałych uczestników kartelu. Z tego względu grzywnę obniżono o 10 %.

2.3.4. Zastosowanie pułapu 10 % obrotów

(20) Przy obliczaniu grzywnien zastosowano odpowiednio pułap 10 % obrotów określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

2.3.5. Zastosowanie zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar z 2002 r.

2.3.5.1. Zwolnienie z grzywnien

(21) Postępowanie wszczęto na podstawie wniosku o zwolnienie z grzywny przedstawionego przez BP zgodnie z zawiadomieniem w sprawie łagodzenia kar⁽¹⁾. W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, którego adresatem było BP, Komisja stwierdziła wstępnie, że przedsiębiorstwo to nie wypełniło zobowiązań w zakresie współpracy wynikających z art. 11 lit. a) zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar oraz że dopiero w ostatecznej podjętej decyzji stwierdzi, czy przyzna mu zwolnienie z grzywny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 19.2.2002, s. 3.

(22) Z uwagi na okoliczności przedmiotowej sprawy w niniejszej decyzji ostatecznie stwierdza się, że przedsiębiorstwo BP współpracowało w sposób prawdziwy, pełny i ciągły, w trakcie całej procedury administracyjnej, oraz dostarczało Komisji wszelkich dowodów, w których posiadanie weszło lub które były dla niego dostępne, spełniając tym samym warunki określone w pkt 11 lit. a) zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar. BP wywiązało się też ze swoich zobowiązań zgodnie z pkt 11 lit. b) i c) zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar, ponieważ przerwało swój udział w naruszeniu nie później niż z chwilą przedłożenia dowodów na mocy pkt 8 lit. a) zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar oraz nie podjęło żadnych kroków mających na celu nakłonienie innych przedsiębiorstw do udziału w naruszeniu.

(23) W decyzji uznano, że przedsiębiorstwo BP spełniło warunki określone w pkt 11 zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar oraz że kwalifikuje się do zwolnienia z wszelkich grzywien, które w przeciwnym wypadku zostałyby na nie nałożone.

2.3.5.2. Zmniejszenie wysokości grzywien

(24) Repsol i Proas złożyły wniosek o obniżenie grzywien na mocy zawiadomienia w sprawie łagodzenia kar. Komisja zgodziła się na obniżenie grzywiny odpowiednio o 40 % i 25 % w odniesieniu do każdego z przedsiębiorstw. Przyznając odpowiednią wielkość obniżki, wzięto pod uwagę, że przedsiębiorstwa: (i) dostarczyły informacje o znacznej dodatkowej wartości, lecz (ii) zrobiły to w późnej fazie postępowania i dopiero po przesłaniu przez Komisję szczegółowego wniosku o udzielenie informacji.

3. DECYZJA

(25) Niżej wymienione przedsiębiorstwa dopuściły się naruszenia art. 81 Traktatu, uczestnicząc, we wskazanych okresach, w szeregu porozumień oraz praktyk uzgodnionych w zakresie rynku bitumu penetracyjnego, obejmujących obszar Hiszpanii (za wyjątkiem Wysp Kanaryjskich), które polegały na ustalaniu cen oraz podziału rynku:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A., Repsol Petróleo S.A. oraz Repsol YPF S.A., od dnia 1 marca 1991 r. do dnia 1 października 2002 r.;

Productos Asfálticos S.A. oraz Compañía Española de Petróleos S.A., od dnia 1 marca 1991 r. do dnia 1 października 2002 r.;

BP Oil España S.A., BP España S.A. oraz BP plc, od dnia 1 sierpnia 1991 r. do dnia 20 czerwca 2002 r.;

Nynäs Petróleo S.A., od dnia 1 marca 1991 r. do dnia 1 października 2002 r.; AB Nynäs Petroleum, od dnia 22 maja 1991 r. do dnia 1 października 2002 r.;

Galp Energia España S.A. oraz Petróleos de Portugal S.A., od dnia 31 stycznia 1995 r. do dnia 1 października 2002 r.; Galp Energia, SGPS, S.A., od dnia 22 kwietnia 1999 r. do dnia 1 października 2002 r.

(26) W następstwie przedstawionych naruszeń nałożono następujące grzywny:

Repsol YPF Lubricantes y Especialidades S.A., Repsol Petróleo S.A. oraz Repsol YPF S.A., odpowiadają solidarnie na kwotę 80 496 000 EUR;

Productos Asfálticos S.A. oraz Compañía Española de Petróleos S.A., odpowiadają solidarnie na kwotę 83 850 000 EUR;

BP Oil España S.A., BP España S.A. oraz BP plc, odpowiadają solidarnie na kwotę 0 EUR;

Repsol Petróleo S.A.: 10 642 500 EUR; z czego AB Nynäs Petroleum odpowiada solidarnie na kwotę 10 395 000 EUR; oraz

Galp Energia España S.A. oraz Petróleos de Portugal S.A., odpowiadają solidarnie na kwotę 8 662 500 EUR; z czego Galp Energia, SGPS, S.A., odpowiada solidarnie na kwotę 6 435 000 EUR;

(27) Wskazany powyżej przedsiębiorstwom nakazuje się bezzwłoczne zaprzestanie naruszenia przepisów, o ile nie uczyniły tego do tej pory, oraz powstrzymanie się od ponownego podejmowania działań lub zachowań przedstawionych w przedmiotowej decyzji, a także od wszelkich działań lub zachowań mających taki sam lub podobny cel lub skutek.

**Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE (przekształcenie)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)

(2009/C 321/09)

ESO ⁽¹⁾	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Pierwsza publikacja Dz.U.	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 1501-1:1998 + A2:2009 Pojazdy do usuwania odpadów z pojemników i związane z nimi mechanizmy załadownicze – Wymagania ogólne i wymagania dotyczące bezpie- czeństwa – Pojazdy do usuwania odpadów z pojemników, ładowane z tyłu	Pierwsza publikacja		
CEN	EN 1501-2:2005 + A1:2009 Pojazdy do usuwania odpadów z pojemników i związane z nimi mechanizmy załadownicze – Wymagania ogólne i wymagania dotyczące bezpie- czeństwa – Pojazdy do usuwania odpadów z pojemników, ładowane z boku	Pierwsza publikacja		
CEN	EN ISO 13849-1:2008 Bezpieczeństwo maszyn – Elementy systemów sterowania związane z bezpieczeństwem – Część 1: Ogólne zasady projektowania (ISO 13849-1:2006)	8.9.2009	EN ISO 13849-1:2006 EN 954-1:1996	31.12.2011 (*)
	EN ISO 13849-1:2008/AC:2009			

(*) Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej, pierwotnie ustalona na 28.12.2009, została przesunięta o dwa lata.

⁽¹⁾ ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

- CEN: Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, tel. +32 25500811; faks +32 25500819 (<http://www.cen.eu>)
- Cenelec: Avenue Marnix 17, 1000 Brussels, BELGIUM, tel. +32 25196871; faks +32 25196919 (<http://www.cenelec.eu>)
- ETSI: 650 route des Lucioles, 06921 Sophia Antipolis, FRANCE, tel. +33 492944200; faks +33 49654716 (<http://www.etsi.eu>).

Przypis 1: Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dow”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.

Uwaga:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE.
- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.

Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:

<http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/harmonised-standards>

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

RADA

Przedłużenie okresu ważności list laureatów

(2009/C 321/10)

Decyzją Zastępcy Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej ważność poniższych list kandydatów, które zostały sporządzone w wyniku wymienionych poniżej otwartych konkursów, przedłuża się:

Artykuł 1: do dnia 31 grudnia 2010 r.:

Rada/A/393	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na administratorów posługujących się językiem greckim jako pierwszym; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 98 w dniu 6 kwietnia 2000 r.;
Rada/A/394	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na administratorów posługujących się językiem portugalskim jako pierwszym; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 99 w dniu 7 kwietnia 2000 r.;
Rada/A/397	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na administratorów w dziedzinie zarządzania bezpieczeństwem i w dziedzinie postępowania sprawdzającego; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 169 A w dniu 13 czerwca 2001 r.;
Rada/A/400	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na administratorów w Wydziale Bezpieczeństwa – Dział Bezpieczeństwa Fizycznego; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 300 A w dniu 26 października 2001 r.;
Rada/A/401	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na administratorów w Wydziale Bezpieczeństwa – Dział Audytu Bezpieczeństwa Informatycznego i Akredytacji Systemów; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 300 A w dniu 26 października 2001 r.;
Rada/A/406	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na głównych administratorów w Biurze Bezpieczeństwa Systemów Informacyjnych (Infosec) – asystenci dyrektora Biura; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 300 A w dniu 26 października 2001 r.;
Rada/A/408	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na głównych administratorów w wydziale polityki i projektów dotyczących infrastruktury – Dział Infrastruktury; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 315 A w dniu 9 listopada 2001 r.;
Rada/A/415	konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na dyrektora wydziału profilaktycznej opieki zdrowotnej i bezpieczeństwa w pracy; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w <i>Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich</i> C 170 A w dniu 16 lipca 2002 r.;

- Rada/LA/398 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na tłumaczy pisemnych języka angielskiego; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 198 w dniu 13 lipca 2001 r.;
- Rada/C/413 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na sekretarzy posługujących się językiem fińskim; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 49 w dniu 2 lutego 2002 r.;
- Rada/C/407 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na asystentów pracowników biurowych w Biurze Bezpieczeństwa Systemów Informacyjnych (Infosec); zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 300 A w dniu 26 października 2001 r.;
- Rada/420/AD5 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na młodszych administratorów w dziedzinie bezpieczeństwa (Biuro Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela/Bezpieczeństwo: Służby bezpieczeństwa zewnętrznego/Ochrona misji); zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 316 A w dniu 13 grudnia 2005 r.;
- Rada/421/AD5 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na młodszych administratorów w dziedzinie bezpieczeństwa (Biuro Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela/Bezpieczeństwo: Służby ochrony wewnętrznej); zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 316 A w dniu 13 grudnia 2005 r.;
- Rada/422/AST3 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na asystentów w dziedzinie bezpieczeństwa (Biuro Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela/Bezpieczeństwo: Służby ochrony wewnętrznej); zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 316 A w dniu 13 grudnia 2005 r.;
- Rada/425/AD9 konkurs zorganizowany w celu ustanowienia listy rezerwowej kandydatów na starszych administratorów w dziedzinie technologii informacyjnych (Dyrekcja ds. Systemów Informacyjnych i Komunikacyjnych (CIS): Zespół ds. Rozwiązań Produkcyjnych); zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 316 A w dniu 13 grudnia 2005 r.;
- Rada/427/AD8 konkurs zorganizowany w celu obsadzenia wolnego stanowiska administratora w dziedzinie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 108 A w dniu 12 maja 2007 r.;
- Rada/428/AD12 konkurs zorganizowany w celu obsadzenia wolnego stanowiska kierownika wydziału w dziedzinie bezpieczeństwa; zawiadomienie o konkursie zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 150 A w dniu 4 lipca 2007 r.
-

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA – RUMUNIA

Pomoc państwa C 28/09 (ex N 433/09) – Środki pomocy na rzecz Oltchim SA Râmnicu Vâlcea

Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 321/11)

Pismem z dnia 15 września 2009 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Rumunię o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyni postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
Rue de la Loi 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22961242

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom rumuńskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

I. PROCEDURA

1. Zgłoszeniem przesłanym drogą elektroniczną w dniu 17 lipca 2009 r. władze rumuńskie poinformowały Komisję o swoim zamiarze udzielenia dwóch środków pomocy na rzecz przedsiębiorstwa petrochemicznego Oltchim SA Râmnicu Vâlcea („Oltchim”), w którym państwo rumuńskie posiada 54,8 % udziałów.

II. OPIS

2. Oltchim jest jednym z największych przedsiębiorstw petrochemicznych w Rumunii i Europie południowo-wschodniej. Pod koniec 2007 r. całkowita suma zobowiązań przedsiębiorstwa Oltchim wobec państwa rumuńskiego wynosiła 538 mln RON (około 135 mln EUR).

3. Dwa zgłoszone środki obejmują i) zamianę długu na udziały w kapitale zakładowym w wartości 135 mln EUR; oraz ii) gwarancję państwową pokrywającą do 80 % pożyczki zaciąg-

niętej na warunkach rynkowych w łącznej kwocie 424 mln, przeznaczonej na przeprowadzenie inwestycji niezbędnych do realizacji planu rozwoju przedsiębiorstwa.

4. Władze rumuńskie twierdzą, że żaden ze środków nie zawiera elementu pomocy państwa, jako że państwo postępuje jak podmiot działający zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej.

III. OCENA

5. Komisja ma wątpliwości, czy dwa opisane środki pomocy państwa nie zawierają elementu pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

6. Komisja musi zbadać, czy dwa planowane środki spełniają test prywatnego inwestora, jak twierdzą władze rumuńskie. Przede wszystkim Komisja musi ustalić, czy pomoc

udzielana przedsiębiorstwu Oltchim przez państwo jako głównego udziałowca, a jednocześnie głównego wierzyciela przedsiębiorstwa odpowiada formie, jaką wybrałby prywatny inwestor w podobnych okolicznościach.

7. W kwestii zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem Komisja na obecnym etapie uważa, że trzech środków pomocy, o których mowa w zawiadomieniu, nie można uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem na mocy wytycznych w sprawie pomocy regionalnej ⁽¹⁾, wytycznych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw ⁽²⁾ ani tymczasowych ram prawnych ⁽³⁾.

IV. WNIOSEK

8. W świetle powyższych ustaleń Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego opisanych wyżej środków.

TEKST PISMA

„Comisia dorește să informeze România că, după examinarea informațiilor furnizate de autoritățile statului român cu privire la măsurile susmenționate, a decis să inițieze procedura de investigație prevăzută de articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE.

I. PROCEDURA

- (1) La 17 iulie 2009, România a notificat două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim SA Râmnicu Vâlcea (denumită în continuare «Oltchim» sau «societatea»). Prima măsură implică o conversie a datoriei publice în valoare de aproximativ 135 de milioane EUR în acțiuni. Cea de a doua măsură este o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial în valoare de 424 de milioane EUR, care va fi utilizat pentru modernizarea societății și pentru investiții ulterioare. România a notificat aceste măsuri de sprijin din partea statului susținând că acestea nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (2) În anul 2006, în cadrul mecanismului intermediar de consultare instituit înainte de aderarea României la Uniunea Europeană, Consiliul Concurenței din România a consultat Comisia cu privire la intenția autorităților române de a efectua conversia creanței în acțiuni în cazul Oltchim. În același an, Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură oficială de investigare în legătură cu conversia planificată, însă nu a adoptat o decizie înainte de data aderării. După aderare, Comisia a inițiat un caz *ex officio* cu privire la situația societății Oltchim.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13.

⁽²⁾ Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

⁽³⁾ Komunikat Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiającej dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego, Dz.U. C 83 z 7.4.2009, s. 1.

- (3) La data de 10 aprilie 2008, PCC SE (denumită în continuare «PCC»), o societate germană cu sediul la Duisburg, care deține un pachet minoritar de acțiuni în cadrul societății Oltchim reprezentând aproximativ 12,15 %, a depus o plângere oficială, afirmând că conversia planificată a creanței în acțiuni implică un ajutor de stat incompatibil.

- (4) În urma înregistrării plângerii, Comisia a efectuat un schimb de scrisori și informații cu autoritățile române, cu Oltchim și cu reclamantul și s-a întâlnit de mai multe ori cu autoritățile române și cu reprezentanții Oltchim, pe de o parte, și cu reprezentanții reclamantului, de cealaltă parte.

II. CONTEXTUL CAZULUI

II.1. Societatea

- (5) Oltchim este una dintre cele mai mari societăți petrochimice din România și din sud-estul Europei, producând 78 de sortimente pentru 40 de produse chimice de bază. Societatea exportă aproximativ 80 % din producția sa atât în Europa, cât și în afara acesteia.
- (6) Producția de PVC (un material cu multiple aplicații în domeniul construcțiilor și în cel al producției de mașini grele) reprezintă aproximativ 32 % din activitatea societății. Potrivit declarațiilor Oltchim, cota sa de piață la nivelul Uniunii Europene pentru producția de PVC este de 2,1 %. O parte importantă a producției de PVC realizate în cadrul Oltchim este exportată în afara Uniunii Europene. Printre celelalte produse principale ale societății se numără: soda caustică, DOF și poliolioli polieteri.
- (7) În 2008, societatea avea aproximativ 4 200 de angajați ⁽⁴⁾. Oltchim este principalul angajator industrial din Râmnicu Vâlcea [un oraș cu o populație de aproximativ 110 000 de locuitori, centru administrativ al unei zone din sud-vestul României cu statut de regiune asistată în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE].
- (8) Societatea și-a început activitatea în 1966, a fost reorganizată în 1990 și cotate la Bursa de Valori din București în 1997. Statul român (în prezent prin Ministerul Economiei) deține un pachet de control de 54,8 % în cadrul societății. Principalul acționar minoritar este PCC, o societate holding germană (care deține și societatea Rokita SA, un concurent polonez al Oltchim), cu un pachet de aproximativ 12,15 %. Celelalte acțiuni ale societății sunt deținute de SIF Oltenia (6,5 %), de Sorin Apostol (2,5 %), de Leo Overseas Ltd (1,7 %) și de un mare număr de mici acționari.

⁽⁴⁾ Potrivit unor articole de presă recente (a se vedea, de exemplu, articolul din 10 august 2009 disponibil la adresa <http://www.wall-street.ro/articol/Companii/69414/Oltchim-concediaza-1-200-de-angajati-pana-la-sfarsitul-anului.html>), Adunarea generală a acționarilor Oltchim a aprobat, la data de 6 august 2009, un plan de restructurare care prevede, printre altele, disponibilizarea unui număr de 1 206 angajați până la sfârșitul anului 2009. Potrivit aceluiași articol de presă, până la sfârșitul anului 2009 angajaților societății li se vor alătura 600 de noi angajați ca urmare a achiziționării și repunerii în activitate a furnizorului Arpechim.

II.2. Originea datoriei publice

- (9) În perioada 1992-2008, Oltchim a investit în total aproximativ 371 de milioane EUR în modernizarea liniei sale de producție (din care 118,8 milioane EUR în perioada 2007-2008). Pentru unele dintre aceste investiții, Oltchim a contractat, în perioada 1995-2000, o serie de 12 împrumuturi comerciale în valoare totală de aproximativ 87 de milioane EUR. Împrumuturile au fost garantate prin garanții de stat ⁽¹⁾, în legătură cu care Ministerul Finanțelor din România și Oltchim au încheiat, de asemenea 5 așa-numite «convenții de garantare» în care erau stipulate obligațiile societății Oltchim față de Ministerul Finanțelor în eventualitatea activării garanțiilor.
- (10) Convențiile de garantare stipulau un comision de risc (variind de la 0,50 % la 4 % din suma garantată) și condițiile de plată a acestuia (spre exemplu, 15 % din comisionul de risc urma să fie plătit în avans, iar restul de 85 % în 6 rate de două ori pe an etc.). Convențiile nu stipulau însă nicio condiție privind rambursarea de către Oltchim a sumelor plătite de către Ministerul Finanțelor ca urmare a activării garanțiilor. Cu toate acestea, convențiile de garantare menționau explicit că aceste sume și dobânda aferentă deveneau scadente din momentul în care Ministerul Finanțelor efectua plățile.
- (11) În plus, cele două convenții de garantare încheiate în 1995 stipulau că: (i) Ministerul Finanțelor se angaja să blocheze și să încaseze din contul curent al Oltchim în momentul execuției garanțiilor, pentru a recupera, în primul rând, plățile efectuate în numele societății; (ii) Ministerul Finanțelor avea drepturi de prioritate cu privire la toate activele societății; (iii) societatea se angaja să constituie o ipotecă în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumutul garantat. Primele două prevederi se aplică și în cazul convenției de garantare din 2000. În mod similar, cele două convenții de garantare încheiate în 1998 stipulau că Oltchim trebuie să constituie un gaj general în favoarea Ministerului Finanțelor asupra activelor achiziționate prin împrumuturi.
- (12) Având în vedere că Oltchim nu a putut rambursa împrumuturile, în noiembrie 1999 băncile au executat scrisorile de garanție emise de stat.
- (13) În anul 2000, Ministerul Finanțelor și Oltchim au semnat convenții de reeșalonare pentru sumele plătite aferente celor 5 împrumuturi contractate în 1998 de la băncile BHF și KfW, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere. Conform convențiilor de reeșalonare, Oltchim trebuia să efectueze plăți trimestriale între 2001 și 2005. Oltchim nu și-a îndeplinit aceste obligații.
- (14) Până în iunie 2002, datoria Oltchim provenită din garanțiile de stat față de Ministerul Finanțelor se ridica la 303 milioane RON (aproximativ 80 de milioane EUR la rata de schimb aplicabilă la momentul respectiv). La acea dată, această sumă a fost transferată de la Ministerul Finanțelor la agenția română de privatizare (denumită în continuare «AVAS») ⁽²⁾. Începând de la această dată, nu

s-au mai perceput dobânzi sau penalități pentru această sumă ⁽³⁾. În ceea ce privește plățile ulterioare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006 în legătură cu garanțiile activate, în 2007 s-a perceput o dobândă unică și penalități în valoare de 29,9 milioane RON ⁽⁴⁾.

II.3. Conversia din 2003

- (15) O primă tentativă de privatizare a Oltchim a avut loc în octombrie 2003, când agenția română de privatizare a publicat un anunț privind vânzarea participațiilor statului. Potențialii investitori au fost informați că datoria publică va fi convertită în acțiuni în contextul contractului de privatizare – o măsură care, potrivit autorităților române, era o măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției de privatizare la momentul respectiv, în vederea sporirii atractivității acestora pentru potențialii investitori.
- (16) Cu toate acestea, deoarece un potențial investitor (Rompetro) și acționarii minoritari au contestat conversia, oferta de privatizare a fost anulată la începutul lunii noiembrie 2003. În ciuda acestei situații, în noiembrie 2003, datoria publică de 303 milioane RON a fost convertită în acțiuni prin decizia Adunării generale a Oltchim (în care reprezentanții statului dețineau majoritatea voturilor). Pachetul de acțiuni deținut de către stat în cadrul societății Oltchim s-a majorat astfel de la 53,26 % la 95,73 %.
- (17) În noiembrie 2005, un tribunal comercial din Vâlcea a anulat decizia Adunării generale a Oltchim cu privire la conversie, pe motiv că operațiunea conducea la diluarea pachetelor deținute de acționarii minoritari, fără a respecta drepturile de preferință ale acestora.
- (18) În februarie 2006, principalul acționar minoritar de la acea dată (Lindsell Entreprises Ltd.) a depus, de asemenea, o plângere la Consiliul Concurenței din România, afirmând că această conversie constituie ajutor de stat incompatibil. Consiliul Concurenței din România a inițiat o procedură de investigare a cazului, însă nu a ajuns la o concluzie până la data aderării (1 ianuarie 2007).
- (19) În iunie 2006, guvernul României a emis o ordonanță de urgență (OUG nr. 45/2006) prin care autoriza reprezentanții statului participanți la Adunarea generală a Oltchim să voteze în favoarea renunțării la calea de atac împotriva hotărârii judecătorești care anula prima conversie și să ia măsurile necesare pentru revocarea conversiei ⁽⁵⁾. Hotărârea judecătorească de anulare a conversiei a devenit definitivă în august 2006. Diminuarea efectivă a capitalului social a avut loc în noiembrie 2007.

⁽¹⁾ Nr. 199-124 din 10 mai 1995, nr. 480 din 9 februarie 1998, nr. 511-514 din 29 septembrie 1998 și nr. 603 din 2000.

⁽²⁾ La momentul respectiv, creanța a fost transferată la agenția română «AVAB» (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare), care, în mai 2004, a fuzionat cu agenția de privatizare APAPS (Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului) și a fost redenumită AVAS (Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului).

⁽³⁾ Potrivit autorităților române, AVAS nu a fost autorizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului (OUG) nr. 51/1998 să calculeze dobândă și penalități la sumele preluate în vederea recuperării.

⁽⁴⁾ În temeiul articolului 2 alineatul (2) din OUG nr. 45/2006.

⁽⁵⁾ Preambulul OUG nr. 45/2006 menționează că unul dintre obiectivele actului este «eliminarea riscului constatării existenței unui ajutor de stat ilegal acordat societății comerciale „Oltchim” – S.A. Râmnicu Vâlcea ca urmare a aprobării conversiei în acțiuni a creanței».

II.4. Datoria acumulată

- (20) În perioada iunie 2002-decembrie 2006, Ministerul Finanțelor a continuat să efectueze plăți în contul garanțiilor de stat activate în noiembrie 1999, pentru suma suplimentară totală de 205 milioane RON, după cum reiese din tabelul de mai jos.

Tabelul 1

Istoricul datoriilor Oltchim față de AVAS

000 RON	Debit datorat la începutul anului către AVAS	Plăți efectuate de către MF rezultate din executarea garanțiilor de stat	Dobânda sau penalitățile acumulate	Debit rambursat	Debit datorat la sfârșitul anului
28.6.2002-31.12.2002	303 232	40 494			343 726
1.1.2003-30.6.2003	343 726	31 462		0,43	375 188
30.6.2003-31.12.2003	375 188	29 193			404 381
Anul 2004	404 380	44 435			448 815
Anul 2005	448 815	32 507			481 322
Anul 2006	481 322	27 345		182	508 485
Anul 2007	508 485	—	29 851 (*)		538 336
Anul 2008	538 336	—			538 336

(*) Potrivit autorităților române, această plată corespunde dobânzii și penalităților percepute pentru plățile suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în contul garanțiilor, în perioada noiembrie 2003-septembrie 2006.

- (21) Ministerul Finanțelor a transferat către AVAS toate creanțele rezultate din plățile ulterioare efectuate în baza garanțiilor activate. La sfârșitul anului 2007, datoria totală a Oltchim către AVAS se ridica la 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR) ⁽¹⁾. Această datorie nu a generat nicio dobândă și nici un fel de penalități, în afara sumei unice de 29,9 milioane RON menționate la punctul (14). Potrivit autorităților române, această sumă reprezenta, la sfârșitul anului 2008, 47 % din valoarea activelor nete ale Oltchim.

Tabelul 2

Defalcarea datoriei curente a Oltchim către AVAS

Valoarea conversiei revocate din 2003	303 232
Plăți suplimentare efectuate de către Ministerul Finanțelor în perioada 2002-2006	205 436
Dobândă unică calculată în 2007 în legătură cu plățile suplimentare efectuate de Ministerul Finanțelor	29 851
Debit recuperat în perioada 2002-2008	(182,43)
Suma totală datorată în 2009	538 336

- (22) În perioada 1999-2009, Oltchim a rambursat statului român doar următoarele sume:

⁽¹⁾ 303 milioane RON din conversia revocată, plățile ulterioare în valoare de 205 milioane RON și penalități în valoare de 30 de milioane RON.

Tabelul 3

Sume rambursate de Oltchim statului român

31 octombrie 2001	17 351 USD (echivalentul a aproximativ 30 000 RON)
26 aprilie 2002	430 RON – aproximativ 120 EUR (rectificarea unei sume pentru o plată efectuată de către Ministerul Finanțelor în numele Oltchim)
12 decembrie 2006	182 000 RON (aproximativ 60 000 EUR la valoarea curentă)

II.5. A doua tentativă de realizare a conversiei

- (23) În ianuarie 2007, Parlamentul României a validat, prin Legea nr. 30/2007, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2006, care autoriza AVAS să revoce prima conversie și să pregătească o a doua, de data aceasta cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Proiectul Legii nr. 30/2007, astfel cum a fost înaintat Parlamentului spre aprobare, introducea un articol suplimentar (nr. 4), potrivit căruia: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței (din România) de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței (din România)»⁽¹⁾.
- (24) Această a doua tentativă de conversie a creanței în acțiuni a fost totuși contestată de către noul principal acționar minoritar, PCC, care a refuzat să participe la operațiune. În aprilie 2008, PCC a depus o plângere la Comisie, afirmând că respectiva conversie ar implica ajutor de stat incompatibil.
- (25) Tabelul 4 rezumă legislația/actele normative privind conversia planificată a creanțelor în acțiuni.

Tabelul 4

Rezumat al actelor normative referitoare la conversie

Act normativ	Data publicării	Dispoziții principale	În prezent în vigoare
OUG nr. 51/1998 privind valorificarea unor active bancare	Republicată în M.O. 948 din 24 decembrie 2002	Cadru general pentru valorificarea creanțelor AVAS; se prevăd diferite modalități de valorificare.	Da
OUG nr. 45/2006 din 21 iunie 2006 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Oltchim SA – Râmnicu Vâlcea	M.O. 565 din 29 iunie 2006	AVAS renunță la calea de atac împotriva deciziei judecătorești de anulare a conversiei. AVAS își reia poziția de creditor al Oltchim. Scopul este recuperarea creanței, inclusiv dobânzile, și privatizarea.	Nu
Legea nr. 30/2007 din 18 ianuarie 2007 de aprobare a OUG nr. 45/2006	M.O. 35 din 18 ianuarie 2007	Majorarea capitalului social în termen de 6 luni prin intermediul unei conversii cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor minoritari. Menține obiectivul de privatizare. Notificarea Consiliului Concurenței.	Nu
Legea nr. 96/2008 din 14 aprilie 2008 de modificare a OUG nr. 45/2006	M.O. 304 din 18 aprilie 2008	Autorizează AVAS să efectueze conversia creanțelor în acțiuni. AVAS va analiza aspectul ajutorului de stat.	Nu
OUG nr. 163/2008 din 19 noiembrie de abrogare a OUG nr. 45/2006	M.O. 815 din 4 decembrie 2008	Abrogă OUG nr. 45/2006 și stipulează recuperarea prin metode de drept comun (OUG 51/1998); Datoria include dobânzile aferente perioadei 28 noiembrie 2003-28 septembrie 2006.	Da

⁽¹⁾ Textul original în limba română, disponibil online la http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.htp_act?da=70059 ca «versiune propusă spre aprobare» are următorul conținut: «Măsurile de natura ajutorului de stat prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vor fi notificate Consiliului Concurenței de către inițiator/furnizor, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi efectiv acordat numai după autorizarea acestuia de către Consiliul Concurenței.» Legea, împreună cu OUG nr. 45/2006, au fost ulterior anulate prin OUG nr. 163/2008.

II.6. Încercările eșuate de privatizare și tentativele de executare a creanței

- (26) Autoritățile române susțin că au existat patru încercări de privatizare a Oltchim de la activarea garanțiilor de stat (originea datoriei publice), respectiv în 2001, 2003, 2006 și 2008. Autoritățile române susțin, de asemenea, că orice tentativă de executare a creanței a fost suspendată în timpul procedurilor de privatizare – presupusă măsură standard pentru toate societățile aflate în portofoliul agenției române de privatizare la momentul respectiv.
- (27) Prima încercare de a privatiza societatea a avut loc în 2001, când AVAS a negociat și a semnat cu societatea Exall Resources un contract de vânzare-cumpărare a pachetului de acțiuni deținut de stat. Contractul de vânzare-cumpărare a fost reziliat din cauza incapacității cumpărătorului de a-și îndeplini obligațiile de plată și de garantare a investițiilor tehnologice/de mediu din cadrul societății.
- (28) După aceea, în 2003, autoritățile române au optat pentru conversia datoriei către AVAS în acțiuni și privatizarea ulterioară. Vânzarea pachetului deținut de stat în cadrul societății a fost anunțată public la 28 octombrie 2003, însă oferta a fost revocată la 22 noiembrie 2003, din cauza opoziției unui potențial investitor și a acționarilor minoritari (astfel cum s-a explicat mai sus).
- (29) După revocarea primei conversii, autoritățile române au arătat că au încercat din nou să privatizeze societatea împreună cu datoria, în 2006 și 2008. Potrivit autorităților române, între timp, situația generală a societății se înrăutățise și nu a fost găsit niciun investitor.

III. SITUAȚIA ACTUALĂ A OLTCHIM ȘI PLANUL SĂU DE AFACERI

- (30) Potrivit autorităților române, provocările cu care se confruntă în prezent societatea sunt: (i) oprirea furnizării principalelor materii prime de la principalul furnizor, Arpechim; (ii) impactul negativ asupra valorii nete a activelor societății, determinat de reintroducerea unei datorii semnificative în urma revocării, în 2007, a conversiei creanței în acțiuni din 2003; (iii) subcapitalizarea societății datorată, de asemenea, revocării conversiei; și, în fine, (iv) efectele crizei financiare globale.
- (31) Situația generală a Oltchim s-a deteriorat în ultimul an. La sfârșitul anului 2008, Oltchim înregistrase o pierdere netă de 226 de milioane RON, pierderile acumulate ajungând la 1,367 miliarde RON. După închiderea principalului furnizor, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate și aproximativ o treime din personal a fost trimis în șomaj tehnic.
- (32) La sfârșitul anului 2008, acțiunile Oltchim au fost transferate în portofoliul Ministerului Economiei, care a decis să amâne procesul de privatizare până când societatea va depăși dificultățile cu care se confruntă în prezent și va

deveni atractivă pentru potențialii investitori. În acest sens, statul român intenționează să pună în aplicare un pachet de măsuri de stat pentru sprijinirea unui plan propus de societate în vederea restabilirii viabilității acesteia pe termen lung – denumit în continuare «planul de afaceri».

- (33) Planul de afaceri presupune un așa-numit scenariu complet de dezvoltare (denumit în continuare: «SCD»), constând în principal în conversie și în efectuarea unor investiții suplimentare estimate la 486 de milioane EUR, pentru modernizarea/extinderea instalațiilor și adaptarea acestora la standardele de mediu. Aceste investiții vizează în special:
- (a) achiziționarea de la Petrom a activelor petrochimice ale furnizorului Arpechim-Pitești (denumit în continuare «Arpechim»), pentru soluționarea problemei legate de încetarea furnizării de etilenă și propilenă, materii prime esențiale pentru derularea activității societății;
 - (b) modernizarea și extinderea capacității instalației de piroliză din Arpechim;
 - (c) eliminarea secțiunilor înguste din fluxul de producție PVC;
 - (d) modernizarea instalației de electroliză cu mercur;
 - (e) alte măsuri pentru protecția mediului.
- (34) Planul de afaceri și investițiile aferente au fost evaluate de mai mulți consultanți externi, după cum urmează:
- «Business Review Of Oltchim SA» (Analiza activității economice a societății Oltchim SA), studiu elaborat de Tecnon OrbiChem;
 - «Oltchim Integration Strategy Project» (Proiectul strategiei de integrare a Oltchim), studiu elaborat de Nexant;
 - «Acquiring Arpechim, modernisation and integration with Oltchim — Business Plan Study» (Achiziționarea Arpechim, modernizarea și integrarea cu Oltchim – studiu privind planul de afaceri), elaborat de Baran Engineering & Projects LTD;
 - «Technical Audit for Arpechim, Petrochemicals Plants in Pitesti» (Audit tehnic pentru Arpechim, uzinele petrochimice din Pitești), studiu elaborat de Linde;
 - «Raport de evaluare», elaborat de ROMCONTROL SA București;
 - «(raport de evaluare a proprietății, a instalațiilor și a echipamentelor cu privire la Arpechim)» elaborat de (consultant extern);
 - «Opinie» elaborată de Raiffeisen Capital&Investment SA.

- (35) Autoritățile române susțin că, pe baza studiilor efectuate de consilierii externi (enumerare mai sus), combinarea unei conversii a creanței în acțiuni cu garanțiile de stat pentru un împrumut comercial care să permită societății să efectueze investițiile menționate mai sus reprezintă cea mai bună modalitate prin care statul să își recupereze creanța, permițându-i chiar să realizeze profit în urma privatizării. După punerea în aplicare a acestor măsuri, cel mai potrivit moment în care statul ar putea să își vândă pachetul de acțiuni deținute la Oltchim ar fi acela în care proiectele de investiții vor fi pe punctul de a deveni operaționale, respectiv în perioada 2012-2013.
- (36) Viitoarea valoare a societății a fost calculată de către autoritățile române după cum urmează.
- (37) Autoritățile române pornesc de la premiza că, în urma conversiei creanței în acțiuni, va exista o rată de participare de 11 % a acționarilor minoritari la majorarea de capital, valoarea capitalului nou fiind de 11 milioane EUR. Datorită majorării capitalului și împrumuturilor comerciale în valoare de 486 de milioane EUR, care urmează să fie acoperite prin garanții de stat⁽¹⁾, Oltchim va putea să își urmeze planul de dezvoltare în următorii patru ani, inclusiv investițiile prezentate la punctul (33) de mai sus.
- (38) Previziunile financiare ale scenariului SCD, bazate pe raportul Raiffeisen din martie 2009, sunt prezentate în tabelul de mai jos.

⁽¹⁾ Garanția de stat de 80 % aferentă sumei de 424 de milioane EUR face obiectul prezentei notificări. Garanția de 80 % acoperirea celorlalte 62 de milioane EUR va fi acordată în baza unui cadru temporar.

Tabelul 5

Previiziunile financiare ale Oltchim (*) în conformitate cu planul de dezvoltare (**)

Milioane EUR	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Vânzări	339	398	491	524	529	[600-700]	[700-800]	[700-800]	[750-850]	[900-1 000]	[900-1 000]	[1 000-1 100]	[1 000-1 100]	[1 050-1 150]	[1 100-1 200]	[1 150-1 250]	[1 250-1 350]
Creșterea vânzărilor		17 %	23 %	7 %	1 %	[10-20] %	[10-20] %	[1-10] %	[1-10] %	[20-30] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[1-10] %	[5-15] %	[5-15] %
EBIT ⁽¹⁾	21	14	5	2	- 20	[30-45]	[50-65]	[65-80]	[85-100]	[150-165]	[140-155]	[160-175]	[180-195]	[170-185]	[170-185]	[190-205]	[220-235]
Creșterea EBIT		- 33 %	- 64 %	- 60 %	- 1 100 %	NA (***)	[40-50] %	[20-30] %	[40-50] %	[60-70] %	- [0-5] %	[5-15] %	[10-20] %	- [5-10] %	[1-10] %	[5-15] %	[10-20] %
Marja EBIT	6 %	4 %	1 %	0,4 %	- 4 %	[5-15] %	[5-15] %	[5-15] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %	[10-20] %
EBITDA ⁽²⁾	33	34	29	24	9	[60-70]	[70-80]	[90-100]	[110-120]	[190-200]	[190-200]	[200-210]	[220-230]	[220-230]	[220-230]	[230-240]	[270-280]
Creștere EBITDA		3 %	- 15 %	- 17 %	- 63 %	[600-610] %	[20-25] %	[10-20] %	[20-25] %	[70-80] %	- [0-5] %	[5-10] %	[10-15] %	- [0-5] %	[0-5] %	[5-10] %	[10-15] %
Marja EBITDA	10 - %	9 %	6 %	5 %	2 %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %	[20-25] %
EBT ⁽³⁾	21	6	2	- 29	- 61	[0-10]	[10-20]	[10-20]	[20-30]	[90-100]	[90-100]	[110-120]	[130-140]	[130-140]	[130-140]	[150-160]	[180-190]
Creșterea EBT		- 71 %	- 67 %	- 1 550 %	- 110 %	NA (***)	[230-240] %	- [0-5] %	[35-40] %	[260-270] %	[0-5] %	[20-25] %	[20-25] %	- [5-10] %	[5-10] %	[10-15] %	[20-25] %
Marja EBT	6 %	2 %	0 %	- 6 %	- 12 %	[0-5] %	[0-5] %	[0-5] %	[0-5] %	[5-10] %	[5-10] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %	[10-15] %

(*) Câmpurile gri reprezintă previziuni.

(**) Cifrele incluse în tabel sunt preluate din raportul Raiffeisen. Din cauza rotunjirilor, pot apărea ușoare diferențe.

(***) Cifră negativă în anul precedent, procentajul de creștere nu este interpretabil.

⁽¹⁾ «Earning before interest and taxes» – câștig înainte de plata dobânzilor și a impozitelor (venituri din exploatare – costuri de exploatare + alte venituri decât cele din exploatare).⁽²⁾ «Earning before interest, taxes, depreciation and amortisation» – câștig înainte de plata dobânzilor, a impozitelor, înainte de depreciere și de amortizare.⁽³⁾ Câștig înainte de plata impozitelor (profit net, dobândă EBT).

IV. DESCRIEREA MĂSURILOR

IV.1. Măsurile notificate

- (39) Cele două măsuri de sprijin în favoarea Oltchim notificate de România în iulie 2009 ca neimplicând ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE sunt următoarele:
- măsura 1: o conversie a creanței în acțiuni, pentru o valoare totală de 538 de milioane RON (aproximativ 135 de milioane EUR); și
 - măsura 2: o garanție de stat care acoperă 80 % dintr-un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (respectiv 339,2 milioane EUR), prima de risc inițială având prețul de 6,5 % pe an⁽¹⁾ și fiind garantată colateral cu o parte a activelor care vor fi achiziționate cu ajutorul împrumutului.
- (40) Comisia remarcă faptul că statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere a plății datoriei publice a Oltchim după 1 ianuarie 2007, data aderării României la Uniunea Europeană. Prin urmare, în opinia Comisiei, este necesară evaluarea acestei circumstanțe ca «măsura 3».

V. PLÂNGEREA

- (41) În aprilie 2008, astfel cum s-a menționat mai sus, PCC, principalul acționar minoritar al Oltchim, a depus o plângere cu privire la conversia planificată a creanței în acțiuni. PCC susține, în esență, că respectiva conversie planificată a creanței în acțiuni ar implica existența unui ajutor de stat incompatibil.
- (42) PCC consideră că, deoarece Oltchim este o societate aflată în dificultate, măsurile autorizate prin Legea nr. 96/2008 (respectiv conversia creanței în acțiuni) conțin elemente de ajutor de stat și, prin urmare, trebuie notificate Comisiei înainte de a fi puse în aplicare. Potrivit PCC, în lipsa unui plan detaliat de restructurare, niciun investitor privat nu ar furniza fonduri echivalente celor implicate în conversia creanței în acțiuni.
- (43) De asemenea, PCC s-a opus în mod clar preluării Arpechim de către Oltchim⁽²⁾ și și-a exprimat îndoiala cu privire la viabilitatea economică a acestei soluții.
- (44) În iulie 2009, PCC a înaintat, de asemenea, Comisiei, o copie a scrisorii de intenție privind privatizarea trimisă guvernului României, în care societatea își exprima interesul de a deveni acționar majoritar al Oltchim și de a realiza investițiile necesare în cazul în care autoritățile române ar fi decis să vândă societatea.

VI. POZIȚIA AUTORITĂȚILOR ROMÂNE

- (45) Autoritățile române susțin că măsurile de sprijin nu conțin elemente de ajutor de stat. Acestea invocă principiul investitorului privat în economia de piață și principiul creditorului în economia de piață ca teme aplicabile pentru evaluare.
- (46) Existența ajutorului de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE poate fi exclusă atunci când, în mod direct sau indirect, statul pune capital la dispoziția unei întreprinderi în circumstanțe care corespund condițiilor normale de piață⁽³⁾. În acest sens, jurisprudența confirmă că măsurile de stat nu constituie ajutor de stat decât dacă destinatarul obține un avantaj din punct de vedere al concurenței pe care nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață⁽⁴⁾.
- (47) Autoritățile române consideră că evaluarea comportamentului unui investitor privat față de întreprindere ar trebui să țină seama de cele trei posibile poziții: de acționar, creditor și/sau investitor. În cazul în care comportamentul statului este comparabil cu cel al investitorului privat ipotetic (acționar, creditor și/sau investitor), nu este implicat niciun ajutor de stat.
- (48) Pe baza jurisprudenței CEJ, autoritățile române consideră că următoarele aspecte sunt relevante pentru cazul analizat:
- (i) este necesară o evaluare a tuturor factorilor relevanți;
 - (ii) faptul că un investitor privat s-ar orienta în funcție de posibilitatea obținerii unui profit acceptabil într-o perioadă rezonabilă de timp⁽⁵⁾;
 - (iii) statul nu trebuie să fie comparat cu un investitor care urmărește doar un profit pe termen scurt⁽⁶⁾;
 - (iv) un investitor privat se va orienta în funcție de viabilitatea pe termen lung a unei întreprinderi⁽⁷⁾.
- (49) Autoritățile române susțin că punerea în aplicare a măsurilor propuse de stat corespunde comportamentului unui actor privat în condiții normale de piață.
- (50) Autoritățile române precizează că întregul pachet de măsuri are ca scop sprijinirea planului de afaceri al societății Oltchim. Pe de o parte, conversia creanței în acțiuni este necesară pentru rezolvarea subcapitalizării societății. Pe de altă parte, garanțiile de stat sunt necesare pentru asigurarea finanțării măsurilor de punere în aplicare a planului de afaceri, în special a SCD.

⁽³⁾ Cauza C-303/88, Italia/Comisia (Lanerossi), Rec. 1991, p. I-1433, punctul 20; cauza T-358/94, Air France/Comisia, Rec. 1996, p. II-2109, punctul 70 și cauza T-296/97, Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 80.

⁽⁴⁾ Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003, p. II-435, punctul 207.

⁽⁵⁾ Cauzele conexate T-228/99 și T-233/99 Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia Rec. 2003 p. II-435, punctul 314.

⁽⁶⁾ Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 126. A se vedea și cauza C-305/89, Italia/Comisia, Rec. 1991, p. I-1603, punctul 20, cauzele conexate C-278/92 – C-280/92, Spania/Comisia, Rec. 1994, p. I-4103, punctele 20-25, cauzele conexate T-126/96 și T-127/96, BFM și EFIM/Comisia, Rec. 1998, p. II-3437, punctul 79 și cauza T-296/97 Alitalia/Comisia, Rec. 2000, p. II-3871, punctul 96.

⁽⁷⁾ Cauza T-152/99, Hamsa, Rec. 2002, p. II-3049, punctul 168.

⁽¹⁾ Corespunzător ratingului societății, care în prezent este CCC, urmând a fi redus ulterior în cazul în care ratingul societății se îmbunătățește.

⁽²⁾ Această operațiune, în valoare de 62 de milioane EUR, ar fi finanțată printr-un împrumut comercial garantat în proporție de 80 % de către EximBank, în baza unui cadru temporar aprobat de autoritățile române. Această garanție de stat nu face obiectul notificării din 17 iulie 2009.

- (51) Costul total al tuturor proiectelor de investiții care urmează a fi puse în aplicare în baza planului de afaceri se ridică la 486 de milioane EUR. Autoritățile române susțin că, având în vedere datoriile actuale ale societății, subcapitalizarea și actuala criză economică, Oltchim nu va putea să obțină finanțarea necesară pentru realizarea programului de investiții de la băncile comerciale fără sprijinul statului.
- (52) Autoritățile române afirmă, de asemenea, că, în urma punerii în aplicare a măsurilor menționate mai sus, intenția lor pe termen mediu este de a privatiza societatea. Autoritățile române consideră că vânzarea pachetului deținut de stat la Oltchim în urma punerii în aplicare a acestor măsuri este considerată soluția optimă pentru stat din punct de vedere al valorificării investiției sale la Oltchim.
- (53) Autoritățile române subliniază că statul este atât acționarul majoritar al Oltchim, cât și creditorul său principal, deoarece are o creanță față de Oltchim în valoare de 135 de milioane EUR. De asemenea, statul nu propune realizarea de investiții în societatea Oltchim în vederea obținerii unui profit pe termen scurt, ci instituie măsurile necesare pentru a privatiza societatea în mod profitabil pe termen mediu.
- (54) Statul român a evaluat opțiunile disponibile în vederea obținerii unui randament cât mai mare al pachetului său de acțiuni deținut în Oltchim. Autoritățile române au ajuns la concluzia că niciuna dintre celelalte opțiuni (executarea creanței, reeșalonarea datoriei, vânzarea creanței sau conversia parțială a creanței în acțiuni) nu ar asigura același profit pentru stat ca SCD.
- (55) În special, autoritățile române susțin că profitul statului în urma punerii în aplicare a conversiei și a majorării capitalului ar reprezenta în prezent (o sumă mai mare de 200 de milioane EUR). În schimb, în cazul în care statul ar executa creanța, suma maximă pe care ar obține-o ar fi (mai mică de 25 de milioane EUR), iar valoarea pachetului acționarului ar fi zero, deoarece executarea datoriei ar determina insolvabilitatea societății. Reeșalonarea datoriei se exclude ca opțiune, având în vedere că, potrivit legislației române, aceasta ar fi posibilă doar după recapitalizarea societății. Potrivit calculelor efectuate de autoritățile române, vânzarea întregii creanțe ar aduce statului un profit (mai mic de 35 de milioane EUR). Nici vânzarea parțială a creanței nu ar rezolva situația.
- (56) În plus, nici scenariul «statu-quo» (fără alte investiții) nu reprezintă o opțiune viabilă, deoarece pierderile ar crește, iar valoarea netă a societății ar scădea. Autoritățile române adaugă, de asemenea, că privatizarea nu este o opțiune realistă în condițiile economice actuale.
- (57) Prin urmare, autoritățile române susțin în continuare că, din punctul lor de vedere, conversia propusă a creanței în acțiuni și garanțiile de stat fac parte din același pachet destinat asigurării viabilității pe termen lung a societății Oltchim și permit statului să recupereze cea mai mare parte a investiției făcute în societatea Oltchim. Statul român este de părere că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni și garanțiile de stat nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, deoarece nu implică un avantaj pentru beneficiar și respectă atât principiul investitorului în economia de piață, cât și pe cel al creditorului în economia de piață.
- (58) În ceea ce privește aspectul neexecutării datoriei publice și al neimpunerii dobânzii, autoritățile române susțin că, potrivit legislației românești, AVAS nu este autorizată să perceapă dobândă la suma datorată și că statul a încercat să încaseze creanța prin diverse mijloace în cadrul de reglementare existent. Statul român a încercat, de asemenea, să își recupereze creanța prin intermediul conversiei. În cele din urmă, autoritățile române susțin, de asemenea, că deoarece această datorie publică a fost rezervată pentru conversie, nu era executabilă și nu purta dobândă.

VII. EVALUAREA MĂSURILOR DE SPRIJIN LUATE DE STAT ÎN FAVOAREA OLTCHIM

- (59) Comisia a decis să deschidă procedura oficială de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu cele trei măsuri de sprijin identificate în favoarea Oltchim, din motivele prezentate mai jos.
- (60) Comisia are îndoieli cu privire la faptul că cele două măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim notificate în iulie 2009, respectiv conversia creanței în acțiuni (Măsura 1) și garanția de stat pentru un împrumut comercial de 424 de milioane EUR (Măsura 2), nu implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, așa cum susține România. Comisia are, de asemenea, îndoieli în ceea ce privește posibilitatea ca aceste măsuri să fie declarate compatibile cu tratatul în temeiul dispozițiilor articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE, dacă se constată că implică ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (61) În cele din urmă, Comisia consideră că un element suplimentar de ajutor de stat ar putea proveni din faptul că, aparent, statul nu a perceput nicio dobândă și/sau niciun fel de penalități de întârziere cu privire la datoria publică restantă a Oltchim după aderarea României la Uniunea Europeană (Măsura 3). În măsura în care această sumă suplimentară nu a fost, se pare, luată în considerare la calcularea sumei totale a datoriei publice care urmează să fie convertită în acțiuni, iar autoritățile române nu au intenția de a lua vreo măsură pentru a o recupera de la beneficiar, suma menționată ar putea fi calificată drept ajutor de operare și, prin urmare, incompatibilă cu tratatul.
- (62) În concluzie, Comisia consideră că pachetul de măsuri de sprijin luate de stat în favoarea Oltchim și descrise în secțiunea IV ar trebui evaluat în întregime pentru a stabili dacă fiecare dintre măsurile respective include ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE și, respectiv, dacă sunt compatibile cu tratatul. În cele ce urmează, Comisia va examina pe rând fiecare dintre cele trei măsuri.

VIII. EVALUAREA EXISTENȚEI AJUTORULUI DE STAT

- (63) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale între statele membre.

VIII.1. Resurse de stat

- (64) Datoria restantă către AVAS este rezultatul transferului creanțelor asupra Oltchim de la Ministerul Finanțelor Publice. Întrucât AVAS este o autoritate publică română, aflată în subordinea guvernului, neexecutarea datoriei și neacumularea dobânzii pentru datoria către AVAS (echivalente cu o renunțare la câștigul de capital) afectează bugetul de stat și implică resurse de stat. În plus, în cazul în care s-ar efectua conversia creanței în acțiuni, statul și-ar pierde rolul de creditor și, astfel, nu ar avea niciun drept în cazul unei lichidări.
- (65) Garanția de stat urmează să fie acordată de către Ministerul Finanțelor. Aceasta implică resurse de stat deoarece, în cazul în care autoritățile române ar fi nevoite să plătească sume de bani în baza garanției, fondurile necesare ar fi luate din bugetul de stat, care este astfel grevat de riscul financiar aferent garanțiilor.
- (66) Prin urmare, măsurile 1, 2 și 3 implică resurse de stat.

VIII.2. Avantajul

VIII.2.1. Măsurile 1 și 2

- (67) În ceea ce privește măsurile 1 și 2, autoritățile române susțin, în esență, că unul dintre elementele componente ale definiției ajutorului de stat, respectiv avantajul oferit de măsurile de stat beneficiarului, nu este respectat ⁽¹⁾.
- (68) Pentru început, în ceea ce privește garanția de stat, în conformitate cu Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții (denumită în continuare «comunicarea privind garanțiile») ⁽²⁾, o măsură privind o garanție care îndeplinește toate cele patru criterii de mai jos ⁽³⁾ exclude prezența ajutorului de stat:
- (a) persoana creditată nu se află în dificultate financiară;
 - (b) gradul de acoperire oferită de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării garanției. Aceasta înseamnă că garanția trebuie să fie legată de o tranzacție financiară specifică, de o sumă maximă fixată și o durată limitată;
 - (c) garanția nu acoperă mai mult de 80 % din creditul neachitat sau din altă obligație financiară;
 - (d) pentru garanție se achită prețul corespunzător prețului pieței.
- (69) Comisa este de părere că, în cazul garanției aflate în discuție, la prima vedere, mai multe dintre aceste criterii nu sunt îndeplinite.
- (70) În primul rând, există indicii clare că Oltchim este în realitate o societate aflată în dificultate. În special, la sfârșitul anului 2008, societatea a înregistrat un capital

negativ total de aproximativ 250 de milioane RON, cu pierderi acumulate în valoare de 1,367 miliarde RON. Contul de profit și pierderi pentru 2008 arată pierderi operaționale de 71 de milioane RON și pierderi nete de 226 de milioane RON. În plus, contul de numerar al societății avea un sold negativ de 79 de milioane RON și un capital circulant negativ de 715 milioane RON. Astfel cum s-a menționat mai sus, după închiderea principalului furnizor de etilenă, Arpechim, în noiembrie 2008, societatea a funcționat la 45 % din capacitate.

- (71) În plus, în ceea ce privește prețul garanției, comunicarea privind garanțiile prevede că prețul plătit pentru garanție ar trebui să fie cel puțin la fel de mare ca și prima de referință corespunzătoare garanției oferite pe piețele financiare. Autoritățile române intenționează să perceapă un comision anual de 6,5 % pentru garanție. Cu toate acestea, se pune problema dacă acest comision, în contextul situației actuale a societății, poate fi considerat preț al pieței și dacă ratingul CCC acordat de autoritățile române reprezintă categoria de risc reală a societății. Societății Oltchim nu i s-a acordat un rating de către o agenție specializată de rating; cu toate acestea, (o bancă românească a clasificat societatea în cea mai înaltă categorie de risc disponibilă).
- (72) De asemenea, există îndoieli cu privire la existența unor garanții suficiente din partea societății. Deși vor fi oferite drept gaj terenuri, clădiri, instalații, și echipamente achiziționate în cadrul SCD, acest lucru nu pare a fi adecvat. Întra-adevăr, în cazul de față, activele constituind obiectul gajului ar aparține unei societăți aflate deja sub controlul garantului.
- (73) Prin urmare, Comisia are îndoieli cu privire la îndeplinirea criteriilor din comunicarea privind garanțiile în cazul acestei garanții.
- (74) Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că autoritățile române nu intenționează să acorde garanția în temeiul comunicării privind garanțiile. Mai degrabă, autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2, ca pachet, nu conferă un avantaj beneficiarului, deoarece sprijinul acordat de către stat societății Oltchim în calitatea sa de investitor (acționar principal), respectiv de principal creditor al societății, este comparabil cu ceea ce un investitor privat, care este, în același timp, creditor privat, ar alege să facă în circumstanțe similare.
- (75) Comisia are îndoieli că măsurile 1 și 2 ar trece testul investitorului în economia de piață și pe cel al creditorului în economia de piață.
- (76) În ceea ce privește testul investitorului în economia de piață, așa cum au arătat autoritățile române, comportamentul statului în calitate de principal acționar al societății Oltchim nu ar trebui comparat cu comportamentul unui investitor privat motivat de considerente ce țin de profitul pe termen scurt, ci mai degrabă cu cel al unui holding sau al unui grup privat de întreprinderi care urmărește o politică structurală și se orientează în funcție de considerente care țin de profitabilitatea pe termen mai lung ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Trebuie remarcat faptul că autoritățile române nu contestă că celelalte elemente din definiția ajutorului de stat în afară de «avantaj», respectiv utilizarea resurselor de stat, selectivitatea și denaturarea concurenței și a schimburilor intracomunitare, sunt îndeplinite.

⁽²⁾ JO C 155, 20.6.2008, p. 10.

⁽³⁾ Punctul 3.2 din comunicarea privind garanțiile.

⁽⁴⁾ A se vedea, de exemplu, cauza T-152/99 Hamsa, la care s-a făcut referire mai sus.

- (77) În ceea ce privește testul creditorului în economia de piață, alegerile făcute de stat în calitatea sa de creditor ar trebui evaluate prin comparație cu situația unui creditor privat ipotetic care cântărește toate opțiunile disponibile, de exemplu reeșalonarea datoriei sau lichidarea, în vederea recuperării datoriei.
- (78) Autoritățile române susțin că măsurile 1 și 2 trebuie evaluate împreună, deoarece este improbabil ca garanția de stat pentru împrumutul comercial de 424 de milioane EUR sau conversia creanței în acțiuni să restabilească *per se* viabilitatea societății, în lipsa celeilalte măsuri de sprijin, complementare.
- (79) Indiferent de criteriile de referință relevante prezentate mai sus, aspectul esențial care trebuie luat în considerare îl reprezintă perspectivele economice ale societății – cu alte cuvinte, credibilitatea planului de afaceri propus de societate – și performanțele anterioare ale societății în momentul în care s-a luat o decizie cu privire la măsurile de sprijin. Comisia are îndoieli cu privire la ambele aspecte.
- (80) În ceea ce privește planul de afaceri propus, Comisia are îndoieli referitoare la probabilitatea ca, având în vedere antecedentele societății privind realizarea de investiții importante și nerambursarea datoriei publice restante, un plan care se bazează în mod esențial pe alte investiții substanțiale, fără a fi însoțite de măsurile necesare de restructurare, să poată restabili viabilitatea pe termen lung a societății.
- (81) În această etapă, Comisia se întreabă dacă planul de afaceri depus va permite restabilirea viabilității și va fi considerat credibil de un investitor privat sau de un creditor privat atunci când trebuie să decidă cu privire la realizarea unor investiții suplimentare în societate. În plus, există riscul ca planul de afaceri să implice ajutoare de stat suplimentare, întrucât un nou împrumut semnificativ este garantat de stat. Acest lucru poate conferi un avantaj beneficiarului, în măsura în care beneficiarul nu ar fi putut să obțină împrumutul pe piață fără sprijinul statului.
- (82) În legătură cu testul creditorului în economia de piață, Comisia are îndoieli în ceea ce privește faptul că respectiva propunere de conversie a creanței în acțiuni este comparabilă cu ceea ce ar fi ales un creditor privat în circumstanțe similare.
- (83) Există îndoieli în ceea ce privește faptul că un creditor privat și-ar fi permis în primul rând să ajungă la un asemenea nivel de expunere. În acest sens, trebuie subliniat că, deși evaluarea măsurilor propuse va fi efectuată prin raportarea la acțiuni, măsuri întreprinse și efecte verificate după data aderării României la Uniunea Europeană, Comisia trebuie totuși să țină seama de istoricul datoriei publice care, în prezent, face obiectul propunerii de conversie în acțiuni din momentul originii datoriei. Comisia nu poate să nu ia în considerare originea și evoluția datoriei publice sau comportamentul statului în legătură cu această datorie.
- (84) Pornind de la această premisă, Comisia are îndoieli că statul român a depus toate eforturile pentru recuperarea efectivă a sumelor care îi sunt datorate pe baza garanțiilor de stat. Se pare, de exemplu, că posibilitățile incluse în convențiile de garantare (de exemplu, blocarea conturilor bancare) sau posibilitatea generală a lichidării nu au fost utilizate la momentul în care situația societății ar fi putut să fie mai bună decât în prezent, în special având în vedere faptul că statul a beneficiat de un gaj pe active în schimbul garanției și că acest gaj nu a fost niciodată executat. Același raționament poate fi aplicat în legătură cu neconformarea beneficiarului cu convențiile de reeșalonare a datoriilor. Autoritățile române susțin că, atunci când s-a încercat privatizarea, posibilele măsuri de recuperare a creanței au fost suspendate pentru a nu fi prejudiciate obiectivele de privatizare. Cu toate acestea, trebuie remarcat că, în scenariul privatizării, statul juca rolul investitorului și nu rolul creditorului. Aceste două roluri nu trebuie confundate, deși este dificil să se facă o astfel de separare într-o situație în care statul este în același timp principalul acționar și principalul creditor al societății.
- (85) Chiar dacă acest comportament al statului în calitatea sa de creditor ar fi evaluat doar prin referire la circumstanțele actuale (respectiv ignorând istoricul datoriei publice), este în continuare nesigur că un creditor privat ar fi considerat conversia creanței în acțiuni mai eficace decât lichidarea, în cazul în care perspectivele de restabilire a viabilității societății nu erau sigure. Cu toate acestea, potrivit autorităților române, decizia de a opta pentru conversie este legată de emiterea unei garanții de stat pentru un împrumut comercial în vederea sprijinirii planului de afaceri. Cu alte cuvinte, conversia creanței în acțiuni nu este suficientă în sine pentru restabilirea viabilității societății. Comisia are îndoieli că această conversie ar putea fi calificată ca neimplicând ajutor de stat în măsura în care este legată în mod intrinsec de o altă măsură de sprijin luată de stat. Același argument se aplică în sens invers, respectiv în ceea ce privește garanția de stat despre care se admite, de asemenea, că ar fi insuficientă pentru a conduce la redresarea societății.
- (86) Autoritățile române susțin că, atunci când compară toate opțiunile disponibile, SCD asigură cel mai mare profit pentru stat, care este acționarul/creditorul societății. În special, astfel cum se exemplifică la punctul (55), autoritățile române se așteaptă ca, în urma investiției făcute, să aibă un profit care să se situeze (în valori mai mari de 200 de milioane EUR), în cazul în care sunt efectuate toate investițiile de ordin tehnic și sunt luate măsurile de sprijin. Astfel cum s-a explicat deja, acest profit așteptat se bazează în principal pe previziunile financiare din Tabelul 5.
- (87) În opinia Comisiei, nu au fost luate în considerare, în mod adecvat, toate posibilitățile. De exemplu, autoritățile române susțin în mod constant că, în actualul climat economic, privatizarea nu reprezintă o opțiune. Dimpotrivă, acționarul minoritar PCC și-a exprimat interesul în privatizarea societății.
- (88) În plus, Comisia observă că unele previziuni par optimiste, într-o oarecare măsură, având în vedere climatul economic actual și provocările cu care se confruntă în prezent societatea.

- (89) În primul rând, cifrele din tabelul 5 arată creșteri ale vânzărilor de (10)-(20) % și (10)-(20) % pentru următorii doi ani (2009 și 2010). Având în vedere situația actuală a societății și faptul că investițiile considerate necesare (cu excepția achiziției Arpechim) ar produce efecte doar începând din 2012-2013, creșterea prevăzută a vânzărilor pare puțin probabilă.
- (90) În al doilea rând, în ceea ce privește creșterea vânzărilor, Comisia remarcă faptul că raportul de piață prezentat de autoritățile române arată, pentru perioada 2008-2020, o creștere destul de limitată a piețelor pe care este prezentă societatea Oltchim, împreună cu o stagnare a capacităților la nivel internațional. Aceasta poate afecta direct creșterea vânzărilor, chiar dacă Oltchim a încercat să se poziționeze pe piețele cu rată de creștere destul de mare (precum Turcia).
- (91) În al treilea rând, în ceea ce privește previziunile privind profitabilitatea, acestea arată o îmbunătățire semnificativă deja din 2009, fără a exista argumente suficiente în acest sens ⁽¹⁾.
- (92) În al patrulea rând, Comisia ar dori, de asemenea, să sublinieze că în calcule nu se reflectă întregul cost al finanțării propuse de 486 de milioane EUR ⁽²⁾.
- (93) În al cincilea rând, Comisia remarcă, de asemenea, că prețurile (respectiv prețurile la materii prime, la energie, prețurile de vânzare) care stau la baza estimărilor au fost stabilite de către un consultant extern. Cu toate acestea, având în vedere volatilitatea ridicată a acelor piețe, Comisia este de părere că, ținând seama de faptul că nu conține o analiză a sensibilității, planul de afaceri reprezintă «cel mai favorabil scenariu».
- (94) În fine, Comisia dorește să adauge că problema subcapitalizării societății nu ar fi soluționată în mod direct, chiar dacă ar fi efectuată conversia planificată în valoare de 548 de milioane RON: în urma conversiei, capitalul social s-ar ridica la aproximativ 1,564 milioane RON, în timp ce pierderile actuale acumulate sunt de 1,367 milioane RON. Astfel, chiar dacă acționarii minoritari ar participa la operațiune cu aproximativ 40 de milioane RON (potrivit așteptărilor autorităților române), subcapitalizarea ar continua să fie o problemă.
- (95) De asemenea, Comisia ia notă de amploarea investițiilor totale prevăzute (486 de milioane EUR), comparativ cu investițiile totale efectuate până în prezent în societate, care se ridică la 371 de milioane EUR pentru perioada 1992-2008. Astfel, valoarea totală a noilor investiții pentru următorii cinci ani depășește această ultimă cifră cu peste 100 de milioane EUR. Noua expunere a statului pare să fie disproporționat de mare, în special având în vedere valoarea actuală a societății, performanțele acesteia de până acum ⁽³⁾ și faptul că, potrivit autorităților române, niciuna dintre investițiile din trecut nu a respectat previziunile și nu a fost rambursată încă ⁽⁴⁾. În plus, expunerea statului depășește posibilul profit și, astfel, există îndoieli că un investitor prudent în economia de piață și-ar asuma un asemenea risc, în special având în vedere că, în trecut, Oltchim (i) a utilizat garanții de stat și (ii) nu a rambursat sumele datorate statului.
- (96) Pe baza celor de mai sus, în această etapă, Comisia are îndoieli cu privire la faptul că planul de afaceri al societății Oltchim reprezintă o bază suficientă pentru a stabili dacă scenariul complet de dezvoltare este cea mai avantajoasă opțiune pentru stat și dacă un participant pe piață ar acționa în același mod.
- (97) În fine, Comisia se îndoiește că, în ceea ce privește această conversie, rolul de creditor al statului și rolul acestuia de acționar nu se amestecă cu poziția deținută de stat (în calitate de autoritate publică) atunci când acesta a acordat mai multe garanții de stat în perioada 1995-2000. Această posibilă confuzie de roluri poate fi observată chiar la originea datoriei, care este legată de garanțiile de stat anterioare pe care autoritățile române nu le-au reclamat, acordate pe baza principiilor pieței (în calitate de acționar sau de creditor). Considerațiile care stau la baza riscurilor care urmează a fi asumate în cadrul emiterii garanției de stat sunt așadar diferite de considerațiile unui investitor motivat de profitabilitatea pe termen lung sau de acelea ale unui creditor care urmărește să recupereze o parte cât mai importantă din creanța sa.
- (98) Prin urmare, în această etapă, Comisia este de părere că măsurile 1 și 2 conferă un avantaj societății Oltchim.
- ### VIII.2.2. Măsura 3
- (99) În ceea ce privește neacumularea dobânzii sau neexecutarea datoriei publice, Comisia este de părere că acestea au conferit un avantaj societății Oltchim, având
- ⁽¹⁾ Spre deosebire de tendința negativă care s-a accelerat rapid în ultimii cinci ani, din Tabelul 5 reiese faptul că cifrele EBITDA și EBT s-ar transforma rapid din negative în pozitive. De asemenea, atât EBIT, cât și EBITDA ar fi mai ridicate ca oricând în ultimii 5 ani, respectiv înainte de revocarea conversiei creanței în acțiuni și de declinul economic, într-un moment în care se afirmă că societatea se afla într-o situație bună, iar mediul de afaceri era unul sănătos.
- ⁽²⁾ Potrivit raportului Raiffeisen, costul total al fondurilor împrumutate cu garanții de stat se va situa la aproximativ 12 %, cu condiția ca prețul garanției să fie 3,8 %, ceea ce ar avea ca rezultat o plată efectivă a garanției în valoare de aproximativ 92,2 milioane EUR în perioada 2009-2019. Cu toate acestea, în notificarea transmisă, autoritățile române propun un comision mult mai mare, respectiv un procent inițial de 6,5 % p.a. pentru garanția de stat în valoare de 339,2 milioane EUR. Având în vedere amploarea împrumutului total, diferența dintre procentul presupus de 3,8 % și cel efectiv de 6,5 % ar avea un impact semnificativ asupra dobânzii percepute și asupra profitului net/fluxului de capital net al societății.
- ⁽³⁾ Oltchim a fost cotată la Bursa de Valori București. <http://www.bvb.ro/ListedCompanies/SecurityDetail.aspx?s=OLT&t=2>
Trebuie remarcat că societatea nu a plătit dividende din 2000, adică nici în anii în care conversia inițială era în vigoare și se presupunea că societatea nu se afla în dificultate.
- ⁽⁴⁾ De exemplu: investiție în 1994 (modernizarea instalației de electroliză cu membrană cu schimbare de ioni), Petrodesign SA București a previzionat o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 77,25 % din sumă s-a rambursat până la 30 iunie 2008; pentru un alt proiect (modernizarea instalației de OXO-alcoolii), Petrodesign SA București a previzionat, de asemenea, o perioadă de rambursare de 6 ani și 8 luni, doar 43,32 % s-au rambursat până la 30 iunie 2008; pentru o altă investiție realizată în 2004 (instalația de anhidridă ftalică dioftalat), IPROCHIM București a previzionat o perioadă de rambursare de 4 ani și 11 luni. Doar 45,61 % s-au recuperat până la 30 iunie 2008.

în vedere că societatea a beneficiat de capital gratuit. Astfel, societatea a fost favorizată față de concurenții care nu au făcut obiectul unei astfel de măsuri. În consecință, măsura 3 implică un avantaj acordat societății.

VIII.3. Selectivitate, denaturarea concurenței și afectarea schimburilor comerciale

- (100) Toate măsurile vizate sunt selective, deoarece se limitează la această societate. Aceste măsuri selective pot avea ca efect denaturarea concurenței, oferind un avantaj unei întreprinderi, în timp ce alți concurenți nu primesc astfel de beneficii. În fine, între statele membre există schimburi intense cu produse chimice, la care participă și societatea Oltchim, o mare parte din produsele sale fiind exportate în celelalte state membre. Astfel, schimburile intracomunitare sunt afectate.

VIII.4. Concluzie cu privire la existența ajutorului de stat

- (101) Pe baza argumentelor expuse mai sus, Comisia consideră, în această etapă, că toate măsurile descrise mai sus trebuie considerate ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

IX. EVALUAREA COMPATIBILITĂȚII

- (102) Deoarece măsurile în favoarea Oltchim par a constitui ajutor de stat, compatibilitatea acestora trebuie evaluată în lumina excepțiilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE.
- (103) Trebuie notat faptul că autoritățile române consideră că măsurile 1, 2 și 3 nu constituie ajutor de stat; prin urmare, nu au prezentat niciun argument în sprijinul compatibilității acestora.
- (104) În prezent, Comisia consideră că următoarele orientări ar putea fi aplicabile măsurilor de sprijin:

— linii directe privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013⁽¹⁾ (denumite în continuare: «liniile directe privind ajutoarele de stat regionale»);

— liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate⁽²⁾ (denumite în continuare: «liniile directe privind salvarea și restructurarea»);

— cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice⁽³⁾ (denumit în continuare: «cadru temporar»).

⁽¹⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

⁽²⁾ Liniile directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate, JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei – Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice, JO C 83, 7.4.2009, p. 1.

IX.1. Compatibilitatea în temeiul liniilor directe privind ajutoarele de stat regionale

- (105) Excepția prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE prevede autorizarea ajutoarelor destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut. Deși societatea este situată într-o zonă care este, în principiu, eligibilă pentru ajutoare regionale în temeiul hărții ajutoarelor de stat a României pentru 2007-2013⁽⁴⁾, deoarece beneficiarul este considerat o societate aflată în dificultate, astfel cum s-a arătat la punctul (70), societatea este exclusă din domeniul de aplicare al acestora.
- (106) În orice caz, chiar dacă Oltchim ar fi o societate sănătoasă și viabilă, măsurile nu par să corespundă domeniului de aplicare a ajutoarelor regionale. În ceea ce privește măsura 1, aceasta nu pare a fi legată de investiția inițială, în sensul punctului (34) din liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, având în vedere faptul că unicul obiectiv al conversiei este reducerea datoriei existente a societății. În ceea ce privește măsura 2, garanția de stat aferentă împrumuturilor pentru investiții este, în principiu, eligibilă în temeiul liniilor directe privind ajutoarele de stat regionale. Cu toate acestea, Comisia are serioase îndoieli în ceea ce privește eligibilitatea investiției aferente în temeiul liniilor directe privind ajutoarele regionale. România nu a furnizat suficiente informații privind costurile eligibile. Măsura 3 pare să constituie ajutor de operare, întrucât scutește societatea Oltchim de la plata costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte în mod normal. În conformitate cu liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, ajutorul de operare este permis numai în anumite condiții, prevăzute în secțiunea 5 din liniile directe privind ajutoarele de stat regionale, care, în mod evident, nu sunt îndeplinite în cazul de față, având în vedere că societatea Oltchim nu se află nici într-o regiune ultraperiferică, nici într-o regiune cu densitate scăzută a populației.

IX.2. Compatibilitatea în temeiul liniilor directe privind salvarea și restructurarea

- (107) Astfel cum s-a arătat la punctul (70), Comisia este de părere că Oltchim ar trebui considerată o societate aflată în dificultate în conformitate cu definiția din liniile directe privind salvarea și restructurarea.
- (108) Comisia consideră că ajutorul pentru salvare sau restructurare acordat unei societăți este compatibil cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, dacă acesta este conform cu criteriile din liniile directe privind salvarea și restructurarea.
- (109) Ca societate aflată în dificultate, societatea Oltchim ar fi, în principiu, eligibilă pentru ajutor pentru salvare sau restructurare. Măsura 1, conversia datoriei în acțiuni, ar putea fi eligibilă în temeiul ajutoarelor pentru restructurare. În ceea ce privește garanția de stat, măsura 2 ar putea fi, în principiu, eligibilă atât în temeiul ajutoarelor

⁽⁴⁾ JO C 73, 30.3.2007, p. 17.

pentru salvare, cât și al ajutoarelor pentru restructurare. Totuși, în ceea ce privește măsurile specifice, se pare că măsura 3 ar depăși complet domeniul de aplicare al liniilor directoare privind salvarea și restructurarea deoarece, pe de o parte, ajutoarele pentru salvare trebuie să constituie un sprijin financiar reversibil, sub forma unor garanții pentru credite sau credite și, pe de altă parte, un ajutor pentru restructurare ar trebui să includă operațiuni de restructurare.

(110) Cu toate acestea, în această etapă, criteriile pentru ajutorul compatibil pentru salvare sau restructurare, astfel cum sunt prevăzute în liniile directoare privind salvarea și restructurarea, nu par a fi îndeplinite nici în cazul măsurii 1, nici în cazul măsurii 2. În special:

(a) ajutor pentru salvare: există îndoieli cu privire la faptul că măsurile considerate ajutor pentru salvare ar fi limitate la minimum necesar, ar fi necesare din motive care țin de dificultăți sociale grave și nu ar avea efecte colaterale negative asupra altor state membre. În plus, garanțiile depășesc 6 luni;

(b) ajutor pentru restructurare: în lipsa unui plan de restructurare notificat (autoritățile române nu susțin eligibilitatea măsurilor ca ajutor pentru restructurare), Comisia nu poate evalua nici componentele planului de afaceri, printre care se numără măsurile de investiții și de modernizare, nici dacă măsurile ar restabili viabilitatea pe termen lung și dacă ar fi menținute la minimum, astfel încât să se evite denaturarea concurenței.

IX.3. Compatibilitatea în temeiul cadrului temporar

(111) Cadrul temporar stabilește criteriile pe baza cărora anumite măsuri menite să remedieze o perturbare gravă a economiei unui stat membru pot fi compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE.

(112) Măsurile 1 și 3 nu sunt eligibile în temeiul cadrului temporar. În ceea ce privește măsura 2, garanțiile de stat pot fi în principiu acordate ca măsuri luate în temeiul cadrului temporar, în conformitate cu punctul 4.3.2.

(113) Punctul 4.3.2 litera (d) din cadrul temporar prevede că, în cazul în care, printre altele, «valoarea maximă a împrumutului nu depășește costul salarial anual total al beneficiarului (inclusiv contribuțiile sociale, precum și costul cu personalul care lucrează în locațiile societății, dar care este oficial pe statul de plată al unor subcon-

tractanți) pentru 2008», Comisia va considera ajutorul sub forma garanțiilor compatibil cu piața comună. Comisia este la curent cu faptul că autoritățile române intenționează să acorde societății Oltchim o garanție de 80 % din partea EximBank pentru un împrumut comercial de bază de 62 de milioane EUR în baza unei scheme existente⁽¹⁾. Având în vedere că această sumă pare să epuizeze costurile salariale ale societății pentru 2008, nu mai poate fi acordată nicio altă garanție în temeiul cadrului temporar și de aceea măsura 2 nu poate fi considerată compatibilă în temeiul cadrului temporar.

IX.4. Concluzie privind compatibilitatea

(114) Pe baza celor de mai sus și având în vedere informațiile disponibile până în prezent, Comisia are îndoieli că măsurile respective în favoarea Oltchim sunt compatibile cu piața comună ca ajutoare pentru salvare sau pentru restructurare. În plus, Comisia nu consideră că măsurile sunt compatibile în temeiul cadrului temporar sau în temeiul liniilor directoare privind ajutoarele regionale.

(115) Având în vedere presupunerea Comisiei potrivit căreia destinatarul este o societate aflată în dificultate, nu pare a fi aplicabilă nicio altă derogare în conformitate cu prevederile Tratatului CE.

(116) În această etapă a procedurii, Comisia concluzionează că măsurile par a fi incompatibile cu piața comună.

(117) Prin urmare, Comisia decide să inițieze procedura oficială de investigare prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE în legătură cu măsurile descrise.

X. DECIZIE

(118) În lumina considerentelor de mai sus, Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE și solicită României să furnizeze, în termen de o lună de la primirea prezentei scrisori, toate documentele, informațiile și datele necesare pentru evaluarea măsurilor.

(119) Comisia reamintește României că va informa părțile interesate prin publicarea prezentei scrisori și a unui rezumat relevant al acestora în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. De asemenea, Comisia va informa Autoritatea AELS de Supraveghere, trimițându-i o copie a prezentei scrisori. Toate aceste părți interesate vor fi invitate să își prezinte observațiile în termen de o lună de la data publicării prezentei.”

⁽¹⁾ Ajutor de stat N 286/09 – România, schemă de ajutor temporar pentru acordarea de ajutor sub forma unor garanții, Decizia Comisiei din 5 iunie 2009, nu este încă disponibilă.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 321/12)

1. W dniu 10 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Liberty Global Europe N.V. („LGE”, Niderlandy), należące do przedsiębiorstwa Liberty Global Inc. („LGI”, Stany Zjednoczone), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Unitymedia GmbH („Unitymedia”, Niemcy) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku przedsiębiorstwa LGE: operator sieci kablowych w dziewięciu państwach członkowskich prowadzący również działalność, poprzez spółkę zależną, w zakresie produkcji programów telewizyjnych,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Unitymedia: regionalny operator szerokopasmowej sieci kablowej w Niemczech, na obszarze krajów związkowych Nadrenia Północna-Westfalia i Hesja.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301 lub 22967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 321/13)

1. W dniu 16 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Deutsche Bank AG przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Sal. Oppenheim jr & Cie. S.C.A.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku Deutsche Bank AG: usługi depozytowe i kredytowe, usługi powiernicze, zarządzanie płatnościami, bankowość prywatna, zarządzanie aktywami, działalność bankowa w zakresie emisji papierów wartościowych dla klientów indywidualnych, biznesowych, korporacyjnych i instytucjonalnych,
 - w przypadku Sal. Oppenheim: usługi depozytowe i kredytowe, bankowość prywatna, zarządzanie majątkiem, bankowość inwestycyjna, usługi powiernicze, finansowanie eksportu dla klientów indywidualnych, biznesowych, korporacyjnych i instytucjonalnych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301 lub 22967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku o uznanie określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 ⁽¹⁾

(2009/C 321/14)

Zgodnie z art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 wniosek o uznanie określenia tradycyjnego publikuje się w Dzienniku Urzędowym, serii C, w celu powiadomienia stron trzecich o takim wniosku i umożliwienia im zgłoszenia ewentualnego sprzeciwu wobec uznania i ochrony określenia tradycyjnego objętego wnioskiem.

PUBLIKACJA WNIOSKU O UZNANIE OKREŚLENIA TRADYCYJNEGO ZGODNIE Z ART. 33 ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 607/2009

Data otrzymania wniosku	30.11.2009
Liczba stron	1
Język wniosku	angielski
Numer ref.	TDT/CZ/N0003

Wnioskodawca:

Właściwy organ państwa członkowskiego: CZ-Ministry of Agriculture
Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA
Tel. +420 221812354
Faks +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Nazwa: CLARET

— Określenie tradycyjne zgodnie z art. 118u ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007

Język:

— Artykuł 31 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009

Wykaz odnośnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych:

— Wszystkie czeskie chronione nazwy pochodzenia wyszczególnione w rejestrze

(1) Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60.

Kategorie produktów winiarskich:

- Wino (załącznik XIb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007)

Definicja:

- Wino produkowane z czarnych winogron bez fermentacji na skórkach
-

Publikacja wniosku o uznanie określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 ⁽¹⁾

(2009/C 321/15)

Zgodnie z art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009 wniosek o uznanie określenia tradycyjnego publikuje się w Dzienniku Urzędowym, serii C, w celu powiadomienia stron trzecich o takim wniosku i umożliwienia im zgłoszenia ewentualnego sprzeciwu wobec uznania i ochrony określenia tradycyjnego objętego wnioskiem.

PUBLIKACJA WNIOSKU O UZNANIE OKREŚLENIA TRADYCYJNEGO ZGODNIE Z ART. 33 ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 607/2009

Data otrzymania wniosku	30.11.2009
Liczba stron	1
Język wniosku	angielski
Numer ref.	TDT/CZ/N0002

Wnioskodawca:

Właściwy organ państwa członkowskiego: CZ-Ministry of Agriculture
Simona Hrabetova
Plant Commodities Dept.
Unit for Wine
Tesnov 17
117 05 Prague 1
ČESKÁ REPUBLIKA
Tel. +420 221812354
Faks +420 221812367
simona.hrabetova@mze.cz

Nazwa: SUR LIE

— Określenie tradycyjne zgodnie z art. 118u ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007

Język:

— Artykuł 31 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009

Wykaz odnośnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych:

— Wszystkie czeskie chronione nazwy pochodzenia wyszczególnione w rejestrze

Kategorie produktów winiarskich:

— Wino (załącznik Xlb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007)

Definicja:

— W procesie produkcji wino zostało pozostawione do dojrzewania nad osadem drożdżowym przez co najmniej sześć miesięcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 321/11	Pomoc państwa – Rumunia – Pomoc państwa C 28/09 (ex N 433/09) – Środki pomocy na rzecz Oltchim SA Râmnicu Vâlcea – Zaprośenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	21
2009/C 321/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5734 – LGE/Unitymedia) ⁽¹⁾	36
2009/C 321/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5726 – Deutsche Bank/SAL.Oppenheim) ⁽¹⁾	37

INNE AKTY

Komisja

2009/C 321/14	Publikacja wniosku o uznanie określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009	38
2009/C 321/15	Publikacja wniosku o uznanie określenia tradycyjnego, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (WE) nr 607/2009	40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

